

HOB 2/2011/EL
(HOB 4/2010-2014/EL)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottsága**
Ellenőrző albizottságának
2011. április 14-én, csütörtökön, 10 óra 04 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
Tájékoztató a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény, valamint egyes törvények ezzel összefüggő módosításáról szóló 2010. évi CLXXX. törvény végrehajtásáról	6
<i>Dr. Simicskó István tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Dr. Benkő Tibor vezérezredes kiegészítése</i>	<i>9</i>
<i>Kérdések, válaszok</i>	<i>9</i>

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény, valamint egyes törvények ezzel összefüggő módosításáról szóló 2010. évi CLXXX. törvény végrehajtásáról

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Harangozó Tamás** (MSZP), az albizottság elnöke

Borbély Lénárd (Fidesz)

Básthly Tamás (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Földi László (KDNP) Borbély Lénárdrnak (Fidesz)

Dr. Simon Miklós (Fidesz) Básthly Tamásnak (KDNP)

Dr. Dorosz Dávid (LMP) dr. Harangozó Tamásnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Simicskó István honvédelmi minisztériumi államtitkár
Dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke
Kun-Szabó István ezredes, a Honvéd Koronaőrség parancsnoka
Iváncsik Imre (MSZP), a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnöke

Megjelentek

Iváncsik Imre (MSZP), a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnöke
Sulyok János dandártábornok, a Honvédelmi Minisztérium Közgazdasági és
Pénzügyi Hivatal főigazgatója
Dr. Dankó István főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium Jogi Főosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 04 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit. Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának Ellenőrző albizottsága ülését ezennel megnyitom. Tisztelettel köszöntöm vendégeinket: dr. Simicskó Istvánt, a HM parlamenti államtitkárát, dr. Benkő Tibor vezérezredes urat, a Honvéd Vezérkar főnökét, Sulyok János dandártábornok urat, a Közgazdasági és Pénzügyi Hivatal főigazgatóját, dr. Dankó István urat, a Jogi Főosztály főosztályvezetőjét és Kun-Szabó István ezredes urat, a Honvéd Koronaőrseg parancsnokát.

Miután a főbizottság tagjait is meghívtuk, szeretettel köszöntöm Iváncsik Imre alelnök urat az albizottság ülésén és minden képviselőtársamat. A határozatképességet szeretném megállapítani: három fő személyesen van jelen, helyettesítési megbízást adott három fő. Megállapítom, hogy albizottságunk a helyettesítésekkel együtt hat fővel határozatképes, három fő személyesen, három fő helyettesítéssel: Földi Lászlót Borbély Lénárd, Simon Miklóst Báthly Tamás és Dorosz Dávidot jómagam, Harangozó Tamás helyettesítem.

Most javaslatot teszek a napirend elfogadására. Tisztelt Bizottság! A kiküldött meghívóhoz képest nincs változás, az egyetlen napirendi javaslat: tájékoztató a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény, valamint egyes törvények ezzel összefüggő módosításáról szóló 2010. évi CLXXX. törvény végrehajtásáról.

Kérdezem, ki az, aki a napirendi javaslattal egyetért. *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

Miután a főbizottság tagjait meghívtam és Iváncsik Imre alelnök úr megjelent, kérem a bizottság tagjait, hogy aki egyetért azzal, hogy az alelnök úr tanácskozási joggal, hozzászólási joggal részt vegyen az albizottságunk ülésén, az kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

Tájékoztató a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény, valamint egyes törvények ezzel összefüggő módosításáról szóló 2010. évi CLXXX. törvény végrehajtásáról

Az előzetes megbeszélések szerint most a meghívott kormányzati vendégeink kapnának lehetőséget arra, hogy kifejtsék álláspontjukat a meghozott törvény végrehajtásával kapcsolatban. Úgy állapodtunk meg, hogy Simicskó államtitkár úr és Benkő vezérezredes úr szólna az első körben, utána képviselőtársaimnak lenne lehetősége kérdezni és véleményt mondani. Természetesen a megjelent többi kollégának akkor lenne lehetősége reagálni vagy további kérdéseket felvetni.

Megadom a szót dr. Simicskó István államtitkár úrnak.

Dr. Simicskó István tájékoztatója

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönjük szépen a meghívást. Mindig örülünk az ilyen típusú megkereséseknek, tekintettel arra, hogy véleményünk szerint rendkívüli módon hasznos, hogyha a honvédelemről általában és konkrét kormányzati döntések, elképzelések szintjén is a társadalmat és a bizottságot tájékoztathatjuk.

Szeretném elmondani kiindulópontként, hogy az új kormány honvédelmi vezetése a 2004. évi CV. honvédelmi törvény 1. § (1) bekezdésének a szem előtt tartásával kezdte meg a munkáját, amely nem szól másról, mint arról, hogy a honvédelem nemzeti ügy, így tekintjük most is és így tekintjük a döntéseink meghozatalakor, valamint a tevékenységünket ez a szellemiség hatja át. Ezért aztán minden elképzelés, amely egyrészt az önkéntes tartalékos

rendszer kiépítését, kialakítását jelenti, valamint a Ludovika Zászlóalj létrehozását, valamint a Szent Korona őrzésének átvételét és a Sándor-palota őrzésének, díszelgő őrzésének az átvételét jelenti, valamint a védelmi igazgatás rendszerének, a katonai nyilvántartás rendszerének az átalakítását és a NATO válságkezelési rendszeréhez történő alkalmazkodásunkat jelenti, ezek a szempontok határozták meg a tárca döntését. A törvény módosítása konkrétan is ezeken a területeken nyilvánult meg, nyilván itt van a jogi főosztályvezető úr, dr. Dankó István, aki még számos technikai módosításról is be tud önöknek számolni, de ezek a fő szempontok.

Ezek közül konkrétan a parlamenti államtitkári minőségemben is fontos szerep az önkéntes tartalékos rendszer kiépítése és megerősítése. És talán nem túlzok, amikor azt mondom, hogy a rendszerváltás óta gyakorlatilag a Magyar Honvédség vagy a honvédelmi vezetés legnagyobb haderő-fejlesztési vállalkozása ez a folyamat. Elindítottuk ezt a rendszert, erről, azt hiszem, hogy az elnök úr is és a bizottság tagjai is számos információval rendelkeznek, hiszen a bizottság tagjait is meghívtuk egyeztetésekre, mind ötpárti egyeztetésre, mind pedig bemutatóra is, amikor is tavaly decemberben, a tavalyi év decemberében az első, úgynevezett védelmi tartalékosoknak a lökiképzésére kaptak meghívást a bizottság tagjai. Nagy örömünkre szolgált, hogy nagyon sokan eljöttek, és láthatták azt, hogy milyen kiválóan felkészítették őket a kiképző embereink. Tehát egy lökiképzésen vehetett részt a bizottság annak idején.

A terveink között az szerepel, hogy jelen kormányzati ciklus végére, tehát 2014-re mintegy hatezer fős tartalékos állománnyal rendelkezne a Magyar Honvédség. Az elnök úr is tudja, a bizottság tagjai is tudják, a jelen lévők is tudják, hogy egy olyan örökséget kaptunk, amely 17 főből álló tartalékos rendszert mutatott, most ezt teljesen diplomatikusan mondtam, és jó szándékkal, jóindulattal rendszernek, tekintettel arra, hogy ez nem volt igazából rendszer, hiszen nem is működött, 17 fő az önmagában is, enyhén szólva is megmosolyogtató szám. Ezért aztán most el tudjuk mondani, hogy elindult egy intenzív munka, ennek köszönhetően 2049 fő az önkéntes tartalékosaink száma jelen pillanatban. Az ütemezéséről is szívesen tájékoztatást adunk: a terveink szerint ez a hatezer fő önkéntes tartalékos úgy állna össze 2014-re, hogy 4050 fő lenne az önkéntes védelmi tartalékos és 1950 fő lenne az önkéntes műveleti tartalékos. A műveleti tartalékos kategória az azt tartalmazza, hogy gyakorlatilag teljes értékű tartalékot képez a Magyar Honvédség számára, tehát gyakorlatilag bármely hivatásos vagy szerződéses katona helyére beállítható.

Nyilván ennek az állománynak a felkészítése több időt vesz igénybe. 2012. január 1-jétől kezdenék el a műveleti tartalékos rendszer kiépítését. Terveink között szerepel - és erről már a miniszteri értekezlet is döntést hozott, a miniszter úr is döntést hozott -, hogy szeretnénk egy mintegy 375 fős úgynevezett polgári tartalékos állományt is létrehozni. Az ebben a kategóriában szolgálatot teljesítő személyek számára az lenne a rendkívüli módon fontos feladat, hogy pontosan a honvédelem nemzeti ügyé tételeiben az ő társadalmi súlyuknál fogva, betöltött pozíciójuknál fogva élő kapcsolatot tartanának fenn a honvédség és a civil társadalom között. Itt akár országgyűlési képviselőkre gondolhatunk, színészekre, művészekre, közéleti emberekre, akiknek nem kell természetesen katonai alapképzésen átesniük, de egyfajta címzetes vagy polgári tartalékos állomány kategóriában érzékeltetik a kötődésüket a honvédség irányába, ezen keresztül a honvédelem nemzeti ügyé tételeiben fontos szerepet tudnának betölteni.

Szeretném elmondani, hogy Franciaországban ez egy működő rendszer, tehát az ötlet onnan származik, onnan vettük át, vagy onnan vennénk át. Ebben kérnénk természetesen a bizottság tagjainak a segítségét is, mert jó lenne, ha ebben élen tudnánk járni.

A tartalékos rendszerre vonatkozóan összességében annyit szeretnénk mondani, hogy természetesen a 26,3 milliárd forintos költségvetési zárolás érintette az eredeti elképzelésünket. Ez annyit jelent, hogy azok az előkészületi munkálatok, amelyek erre az évre

elő voltak irányozva, azokat át kell tennünk a következő évre. De ez nem befolyásolja azt a 2049 főt, akik már rendelkezésre állnak, tehát akik már a védelmi tartalékos kategóriában rendelkezésünkre állnak. Egy féléves csúszás ilyen szempontból kódolható, hiszen az anyagi nehézségek egyértelműek, de szeretnénk ezt a célt a szemünk előtt tartani, és ez nem térít el minket azon szándékunktól, hogy a tartalékos rendszert kiépítsük. Egyrészt egy új képességet hozunk létre a Magyar Honvédség számára, növelve ezzel az erejét, a katonai erejét, másrészt pedig ez az irány lehet az véleményünk szerint, amely a társadalom számára fontosság teheti és teszi is a honvédelem ügyét. Ez a nyitás a tartalékos rendszeren keresztül szerintünk nemcsak itt, hanem más országokban is példaértékűen kell hogy működjön, és így válhat valóban nemzeti üggyé a haza védelmének ügye.

A Ludovika Zászlóalj létrehozásáról sokat beszéltünk már. Azt hiszem, hogy ha van erre vonatkozó kérdés, akkor természetesen válaszolunk erre is. A célunk az, illetve az volt elsősorban ezzel, de a jövő szempontjából is, hogy a katonai felsőoktatási képzést, a tisztképzést megerősítsük, megóvjuk a jövő nemzedék számára, és minőségi tisztképzést biztosítson a Magyar Honvédség számára.

A Szent Korona őrzésének kérdéskörében kormányzati döntés született. Átvesszük - ez néhány hónapon belül meg fog történni - itt, a Parlamentben a Szent Korona őrzését a rendőrségtől, a Belügyminisztériumtól, a Köztársasági Őrezredtől. Ennek a technikai részleteit áttekintette a tárca, folyik az egyeztetés, kialakítottunk és létrehoztunk egy díszegységet, egy Koronaőrséget. A személyek kiválasztása, kiválogatása már úgy tudom, hogy döntően megtörtént, de itt van a parancsnok úr, úgyhogy erről is tud majd részletesen tájékoztatást adni.

A Sándor-palota őrzésének vonatkozásában pedig a 2012. január 1-jei dátumot tudnám mondani vagy ajánlani az önök figyelmébe, akkortól tervezzük. Úgy érzem, hogy ez egy fontos döntés, mind a két esetben, hiszen a Magyar Honvédség meg tud jelenni nemcsak itt, a Parlamentben megfelelő díszelgő ruhában és felszereléssel, hanem mondjuk a Budai Várban, a köztársasági elnöki Sándor-palota előtt, ahol tudjuk, hogy rendkívül sok külföldi is megfordul. Mindig irigykedve nézzük azt, amikor mondjuk Londonban egy őrségváltást láthatunk vagy más patinás városokban, ahol szintén az adott ország hadserege meg tud jelenni a civil társadalom előtt katonazenekarokkal, díszegységekkel. Azt hiszem, hogy túl azon, hogy szimbolikusan is van jelentősége ennek, idegenforgalmi vagy turisztikai szempontból sem tizedrangú kérdés, hogy a Magyar Honvédség és ezen keresztül Magyarország is meg tudja mutatni az erejét.

A védelmi igazgatási rendszer újragondolása és a katonai nyilvántartási rendszer. Azt hiszem, hogy ezek mind-mind aktuális kérdések voltak, fontos volt, hogy ezeken a területeken változás következzen be. A 2004. évi CV. honvédelmi törvény elfogadását követően, itt van Iváncsik államtitkár úr is, aki államtitkárként dolgozott akkoriban, szerintem ő is elismeri és tudja azt, hogy bizony-bizony, ezzel a törvénnyel, amikor ez megszületett, a katonai nyilvántartási rendszer kevésbé lett alkalmas arra, hogy egy esetleges mozgósítás idején vagy bármilyen minősített időszak kihirdetése esetén, amely a honvédségre is vonatkozik, mondjuk egy rendkívüli állapot vagy egy megelőző védelmi helyzet esetén, az általános hadkötelezettség visszaállítása igencsak nehézkesen mehetett volna. Fontos, hogy a nyilvántartási rendszert korszerűsítsük, ezt is célozta többek között a törvény módosítása.

Összességében azt tudnám elmondani zárásképpen, és akkor természetesen utána, ha jól értettem elnök urat, akkor vezérkari főnök úr folytatja a tájékoztatást, a tárca célkitűzései egyértelműek, világosak, az ország biztonságát erősítő célkitűzések, és szeretnénk a társadalom felé is nyitni, a tartalékos rendszer kiépítése ezt célozza elsődlegesen.

Szeretnénk kérni az albizottság tagjainak is a támogatását ehhez a nagy feladathoz, hogy ezt tisztességesen el tudjuk végezni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megadom a szót dr. Benkő Tibor vezérezredes úrnak, a Honvéd Vezérkar főnökének.

Dr. Benkő Tibor vezérezredes kiegészítése

DR. BENKŐ TIBOR vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim! Mindenekelőtt köszönöm a lehetőséget, a meghívást. Simicskó államtitkár úr részletesen szólt a különböző területekről.

Egyetlenegy dolgot szeretnék kibővíteni a Ludovika Zászlóalj tekintetében, a tiszt- és tiszthelyettesképzés vonatkozásában, mégpedig azt, hogy a Ludovika Zászlóalj mint önálló hadrendi elem, mint katonai szervezet került megalakításra és került a Vezérkar alárendeltségébe. A tisztképzés mellett ennek az a célja, hogy a leendő tisztek katonai körülmények között szocializálódva ismerjék meg azt, hogy egy katonai szervezetnél mi vár rájuk, gyakorlati úton sajátítsák el mindazokat az ismereteket, amelyeket nekik fiatal tisztként kikerülve majd alkalmazniuk kell. Tehát a tisztképzés, az oktatás mellett a gyakorlati jártasság megszerzésére szeretnénk a fő figyelmet fordítani ezzel a Ludovika Zászlóaljjal. Ezzel együtt természetesen megszűnt az is, hogy a nemzetvédelmi egyetem mint egyetemi polgárok... - mert eddig az ott tanuló katonák egyetemi polgárok voltak, a továbbiakban nem egyetemi polgárként, hanem katonaként, tisztjelölt hallgatóként látják el feladatukat és szolgálatukat. Ez olyan értelemben is előrelépés, hogy eddig mint egyetemi polgárok nem vehettek részt, pontosabban ha gondolták, önkéntes formában részt vehettek az ország katasztrófa sújtotta területein, feladataiban való részvétellel, ha nem gondolták, akkor nem lehetett őket kötelezni, bár esküjük alapján ez természetesen és egyértelműen indokolt volt - vagy lett volna.

A másik dolog: én szeretném elmondani azt, hogy nemcsak a tisztképzés átalakításával kívánunk foglalkozni, hanem megkezdjük a tiszthelyettesképzésnek az átalakítását is. Az a véleményünk és az a tapasztalatunk, hogy az az egyéves tiszthelyettesképzés kevésbé készítette fel a leendő tiszthelyetteseket egy katonai hivatás, egy katonai szolgálat csapatnál történő ellátására. Éppen ezért ezt a tisztképzést kettő évesre bővítjük, és ezen túlmenően elsősorban a tiszthelyetteseket a belső állományból, tehát belső toborzással kívánjuk feltölteni, vagyis olyan szerződéses katonákból, akik már legalább kettő, három, négy évet katonai szervezeteknél, csapatoknál szolgáltak, gyakorlati úton jártasságot szereztek a katonai életről és feladatokról, és őket akarjuk a továbbiakban tiszthelyettesekké képezni.

Ennyivel szerettem volna kiegészíteni. Köszönöm a figyelmüket, és bármi kérdésük van, nagyon szívesen állok rendelkezésükre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérezredes úr. Akkor a bizottság tagjait, illetve a főbizottság tagját kérdezem, ki kíván kérdést feltenni vagy hozzászólni. *(Jelzésre:)* Iváncsik Imre!

Kérdések, válaszok

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm az Ellenőrző albizottság ülésén megjelenteket. Elnök Úr! Először egy általános jellegű kérdést szeretnék föltenni, és attól függően folytatnám tovább a mondandómat. Azt hiszem, hogy most olyan helyzetben vagyunk döntően a költségvetési megszorítás miatt, azt hiszem, egyre inkább úgy kezelhetjük ezt a 26 egész valahány tized milliárdot, 26-27 milliárd közötti összeget, hogy valószínűleg ebben az évben nem kerülhet majd fölhasználásra. Most már kormány-tisztségviselők nyilatkozataiból is erre következtettek, míg korábban, amikor ezzel foglalkoztunk, akkor majdhogynem rendre lettünk utasítva, hogy ne beszéljünk megvonásról, hiszen ez csak zárolás, és később majd lehetőség lesz a fölhasználására.

Ebből adódóan számos olyan ma napirendre tűzött kérdésen túlmutató kérdésem is lenne, amit vagy most tennék föl, vagy hogyha javasolhatom az ellenőrző albizottság számára, akkor egy külön olyan ülésen tűzzük ezt napirendre, ahova ebből a témából is fölkészülten

érkezhetnének vendégek a Honvédelmi Minisztériumból. Hiszen egy írásbeli kérdésre kapott válaszból kiderül, hogy egy meglehetősen szigorú intézkedési terv készült, illetve a sajtóban is hallottam ezzel kapcsolatban például a vezérkari főnök úrnak is a nyilatkozatát. Ott számok nélkül szerepeltek ezek az intézkedések, és így, hogy számok nélkül vannak ott, nekem az a benyomásom keletkezett, hogy azok az intézkedések, amelyek ott szerepelnek, azok nem fedezik ezt a csaknem 27 milliárd forintot.

Úgyhogy először az elnök úrnak az állásfoglalását várnám azzal kapcsolatban, hogy melyik a jobb módszer. Én magam talán azt gondolom, hogy egy másik alkalommal, de nem túl távoli alkalommal kerülhetne erre sor, és akkor, ha ebben egyet tudunk érteni, most kizárólag a napirendre tűzött témákról beszéljünk.

ELNÖK: Én azért feldobnám a lehetőséget az államtitkár úrnak, hogy akar-e most rá válaszolni - ha nem, akkor természetesen fogunk csinálni egy ilyen...

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Egy mondatot, ha megenged, elnök úr. Zárolás vagy megvonás: nem akarok itt vitát nyitni, de nyilván önök is tisztában vannak az elmúlt nyolc-kilenc évvel. Én nem szeretem azt, hogyha visszafele mutogatunk mindig, de azért nyilván mi sem örülünk annak, hogy ilyen helyzetben van az ország. A választópolgárok a bizalmat belénk helyezték, ránk helyezték, azt mondták, hogy dolgozzunk - megkezdtük ezt a munkát. Szembesültünk azokkal a rendkívül nehéz körülményekkel, amelyeket megörököltünk. Tehát bármilyen ilyen típusú kritika, amely megfogalmazódik velünk szemben... - hát nem jószántunkból tesszük ezt, nem örömmel tesszük, hogy zárolunk pénzeket. Azt a hatalmas nagy adósságot, amit bizony-bizony az előző kormány, az önök kormánya halmozott föl, ezt kell nekünk most törleszteni. Nem jószántunkból tesszük ezt. Bizony, sokkal szívesebben beszélnek arról, hogy milyen fejlesztéseket akarunk megvalósítani. Itt tartunk, tehát ezért a kritikákat én örömmel fogadom, mert ezek is mindig előrevisznek, de azért arra kérném önöket, hogy mindig kellő önmérsékletet tanúsítsunk mindannyian.

Természetesen keressük azokat a megoldásokat, hogy hogyan lehet ezt a helyzetet túlélni, hogyan lehet a honvédséget fenntartani, működtetni, hogyan lehet közben építeni, hogyan lehet közben fölépíteni fontos célokat a társadalom számára és hasznos feladatokat megvalósítani. Ezt szeretnék. Tehát természetesen arra vonatkozó kérdésére, amely most konkrétan, tételesen felsorolná, én úgy tudom, hogy Vadai Ágnes elnök asszony, a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke egy írásbeli kérdést tett föl a miniszter úr felé, ezt mi megválaszoltuk tisztességgel, ő volt az egyébként, aki megküldte valamennyi alakulathoz ezt a válaszlevelet, hogy honnan történnek meg a zárolásra az összegek, honnan kerülnek elvonásra. Egészen keményen dolgozunk azon, hogy hogyan tudjuk ezt a helyzetet túlélni, de ez egy örökölt helyzet, tehát nem mi okoztuk ezt a hatalmas nagy adósságot.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Először is azt javaslom, hogy akkor szorítkozzunk a törvény vitájára. Azért annyit hozzátennék, államtitkár úr, hogy ezt a költségvetést önök állították össze, ebben a bizottsági teremben önök mondták el az elmúlt fél évben tízszer, hogy micsoda nagyívű tervek lesznek, és ehhez biztosítják a forrásokat. Sőt, elhangzott az is, hogy minden idők legnagyobb forrását fogják biztosítani a honvédségnek. De én ezzel most ezt a témát tényleg lezárnám, szorítkozzunk akkor, kérem az alelnök urat is, a törvényre. Én is csak ilyen kérdésekkel készültem, ami a törvényre fog vonatkozni, és csinálunk majd egy külön alkalmat, amikor ezt megbeszélhetjük. Köszönöm szépen.

(*Iváncsik Imréhez fordulva:*) Folytatná, ha jól értettem, és utána adom meg a többieknek a szót. Köszönöm szépen.

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Az államtitkár úr szavaira reagálva csak azt szeretném mondani, hogy én magam nagyon csodálkoztam azon, hogy amikor az önök kormánya megalakult, akkor az első napokban, az első hetekben részben napirend előtti hozzászólásokban, részben, feltételezem, előre egyeztetett interpellációkra vagy kérdésekre adott válaszokban, számomra teljesen meglepően - és mint utólag kiderült, teljesen feleslegesen és megalapozatlanul - srófolták föl a várakozásokat, a honvédséggel kapcsolatos intézkedések, a honvédelmi költségvetés, a honvédelem nagyívű létszámfejlesztése és sok minden más egyéb. Ezeket visszakereshetjük, és természetesen ha egy ilyen témát tárgyalunk, majd vissza is fogjuk keresni, ez már az önök kormányzása idején történt.

Illetve hogyha ebben az évben többlettel zár a költségvetés, akkor én azért a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnökeként azt hadd jegyezzem meg, hogy nem biztos, hogy ennyire szigorúan kellene kezelni ezt a két rendkívül fontos területet. Azt hiszem, hogy mindannyian azzal az odaadással és elkötelezettséggel veszünk részt a pillanatnyi kormány színezetétől vagy az éppen betöltött funkcionktól függetlenül, hogy a lehető legjobbat tegyük ezen a területen. Ezt nyilvánvalóan tudjuk is egymásról és kölcsönösen feltételezzük. Ha pedig követünk el hibákat, akkor természetesen azoknak a politikai felelősségét viseljük, az önök által elkövetett hibákért azonban már önöknek kell a felelősséget viselni, államtitkár úr.

Tehát a konkrét kérdéseim pedig azok lennének, hogy milyen feltételekkel kötöttek a szerződések az önkéntes védelmi tartalékosokkal? Volt-e egyénre szabott szerződéskötés vagy teljesen szokványos, mindenkivel pontosan egyforma feltételekkel született a szerződés, és egészen pontosan milyen feladatok ellátásában való közreműködésre szólnak a szerződések, és milyen díjazásra jogosultak a szerződött partnerek?

Pontosan ki a munkáltatója az önkéntes védelmi tartalékosoknak? Kik az utasítási jog gyakorlói? Milyen költségvetési kihatásokkal jár ennek az államtitkár úr által említett 2049 főnek a szerződése? Ebből a 2049 főből az is kiderül számomra, hogy növekszik a létszám az eredetileg megkötött szerződésekhez képest, még a legutóbb fellelhető adat 1921 főről szól, a legutóbbi számunkra írásban hozzáférhető adat. Tehát ebből az derül ki, hogy növekszik a létszám.

Mekkora összeget fordított a Honvédelmi Minisztérium az önkéntes védelmi tartalékosok felszerelésére? Lehet-e ezt tudni, van-e erről kimutatás?

Még azt szeretném megkérdezni és felidézni, arra nagyon pontosan emlékszem, államtitkár úr is utalt arra, hogy korábban hasonló funkcióban dolgoztam, mint most ő, hogy amikor a védelmi felülvizsgálatot végeztük a hozzáértő szakemberek nagyon aktív közreműködésével, azt szeretném nagyon határozottan leszögezni, hogy semmilyen előzetes, a politikusok által megfogalmazott elvárás a felülvizsgálat egyetlen területén sem volt. Határozottan, nagyon komolyan véve az összes illetékes szakember kidolgozó munkáját, sokszorosan visszatérve a már korábban értékelt dolgokra, és mérlegelve annak a hatásait és a költségeit, haladtunk lépésről-lépésre előre. Ebben a folyamatban az derült ki, hogy egyrészt egy felesleges és nem túl - hogy mondjam - szofisztikált feladattól mentesítjük az állományt, ha az őrzést külső cégekre bízuk, és nagyon határozottan emlékszem azokra a számításokra, amelyek arról szóltak, hogy ilyen módon olcsóbb is az ingatlanok őrzése, mint ha ezt katonák végzik. Ezért született ez a döntés, hogy így legyen.

Mostanában elég gyakran hallatszik, hogy önöknek másfajta számításaik vannak, amiből az derül ki, hogy így takarékosabb. Néha még összegek is elhangzanak. Tehát szeretném azt konkrétan tudni, hogy az önök megítélése szerint ez a mostani rendszer, amit működtetnek, a korábbi állapothoz képest pénzügyi szempontból hogyan ítéhető meg. Valóban olcsóbb-e, ha igen, mennyivel, és milyen számítások támasztják ezt alá.

Azt szeretném még megkérdezni, hogy az elhagyott laktanyák őrzése hogyan történik. Tehát amelyek már nem a honvédség ingatlanai, de még az állami vagyonkörbe tartoznak. Itt van-e felelőssége a Honvédelmi Minisztériumnak ezen a területen, kik és lehet-e tudni, hogy mennyiért őrzik, illetve mi az elképzelés ezekkel az ingatlanokkal?

Azt szeretném még megtudni, hogy milyen szakaszban van a Koronaórség felkészítése, és korábban azt is terveztem megkérdezni, hogy mikortól veszik át, mert a sajtóból azt lehetett látni, hogy ez április 25-ével megtörténik. Most az államtitkár úr tájékoztatója úgy szólt, hogy néhány hónap múlva. Tehát van-e ezzel kapcsolatban esetleg pontosabb, látható időpont?

Nagyon érdekesnek tartom azt a felvetést, amit államtitkár úr megfogalmazott a polgári tartalékos állománnyal kapcsolatban. Ennek jó volna a részleteiről egy kicsit többet tudni, majd igyekszem én is ezt a francia példát tanulmányozni. Ami eddig itt államtitkár úrtól elhangzott róla, ez nekem nagyon rokonszenves. Azt hiszem, hogy amennyiben ennek minden feltételét, körülményeit jól körül tudjuk járni, akkor így első hallásra és részemről személyesen támogatásra érdemes javaslatnak tűnik.

Az viszont nagyon mókás nekem, hogy ha ez egy ilyen gondolat mentén jön létre, hogyan lehet ezt így megmondani, hogy 375 fős, tehát hogy jön ki egy ilyen szám? Erre azért kíváncsi lennék. Tehát ha ez most úgy hangzott volna el, hogy nagyjából 300 főben gondolkodunk, szerintem az felelne meg a mostani gondolkodás menetének, de ha ez már ezek szerint ennél részletesebb, akkor arra is kíváncsi lennék, hogy hogyan jön ki egy ilyen szám, és miért pont 375, miért nem 342? Egyelőre ezek a kérdéseim. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kíván válaszolni a kérdésekre? Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: A várakozások felsrófolása, így fogalmazott alelnök úr. Nem hinném, hogy itt felsrófoltunk bármit is, mindig arról beszéltem, hogy jelen körülmények között egyrészt a tartalékos rendszer kiépítése kulcsfontosságú feladat, és megmondom őszintén, hogy nemcsak a kormányzati szerepkör betöltését követően beszéltem erről, hanem az elmúlt tíz évben folyamatosan, mert azt láttam, hogy egy szűkülő terület a Magyar Honvédség tevékenységi köre. A magyar emberek kevésbé látják, hogy pontosan mit végez, mivel foglalkozik. A sorkatonai szolgálat megszüntetését követően nem érintette meg a családokat a Magyar Honvédség szellemisége, tehát kezdtünk afelé elmozdulni, annak a veszélye felé, hogy egy zárt kasztrendszer működöttünk, amely kevésbé képes megmutatni az igazi arcát, és kevésbé képes betölteni azt a rendeltetését, hogy a haza védelmének ügyét nemzeti üggyé tegye. Egy fontos nemzeti intézményről van szó, a Magyar Honvédségről. Ezért minél több olyan program, minél több olyan célkitűzés kell, hogy megvalósuljon, amely a Magyar Honvédség presztízsét, becsületét erősíti, és ezért is mondtam azt mindig is, hogy a tartalékos rendszer egy fontos nyitási lehetőség a civil világ felé a Magyar Honvédség részéről.

Tehát itt nem srófoltunk semmit, itt egyszerűen azt a szerintem jogos társadalmi igényt fogalmaztam meg politikusként mindig is, ellenzéki politikusként és kormánypárti politikusként is, hogy márpedig erre szükség van.

A másik fontos szempont volt, amit személy szerint én szintén mindig hangsúlyoztam, és kormányzati szerepkörbe jutva, a mai napig is ugyanilyen fontossággal hangsúlyozok minden megjelenésem során, ez pedig a hivatásos és szerződéses állomány megbecsülése. Ezt pedig többféle módon lehet, de ha egy kiszámíthatóságot sugárzunk a katonák felé, egyfajta egységes humánstratégiai modellt állítunk fel, egy életpályamodellt állítunk fel, ez szerintem mindenképpen hasznos és példaértékű a katonáink számára.

Technikai korszerűsítésről sosem beszéltem igazából, nyilván lehet, hogy az ember beleszaladt egy-egy kérdés megválaszolása során abba, hogy mi lenne, ha pénzek állnának rendelkezésre korlátlan mértékben, akkor milyen típusú technikai korszerűsítéseket képnének el én személy szerint a Magyar Honvédség részére, de nyilván nem én vagyok a vezérkari főnök és nem is áll szándékomban már ilyen öreg fejjel, bár tartalékos katonaként nyilván szívesen részt veszek a haza védelmének a szolgálatában.

Tehát nem emlékszem arra, hogy bármilyen srófolást tettünk, várakozások persze nyilván voltak és vannak is, és ez helyes is, hiszen ez a remény, ez a várakozás élte a társadalmakat mindenhol.

Az, hogy hibákat követünk el, biztos, nyilván aki dolgozik, aki akar valamit, aki tenni akar, egyikünk sem tökéletes, hibaszázalékkal dolgozunk mindannyian.

Ennek mértékét igyekezzük az életünk folyamán csökkenteni vagy ezt a százalékos arányt csökkenteni. Tökéletes ember nincsen.

A szerződésekre vonatkozó konkrét kérdésekre pedig a következőket tudnám mondani. Természetesen nem egyénre szabott szerződéseket kötünk, hanem egyforma szerződéseket minden védelmitartalékos-jelölttel, illetve katonával, tartalékos katonával. A feladatok egyértelműek, elsősorban a katonai objektumok őrzésvédelme, ezzel megerősítve az objektum biztonságát is, hiszen önök lehet, hogy végeztek számításokat, biztos, hogy végeztek számításokat, inkább így mondanám, védelmi felülvizsgálat meg stratégiai felülvizsgálat meg nem tudom, milyen vizsgálatok voltak az önök időszakában. Természetesen biztos, hogy fontos szempont volt a költségek mérlegelése is, de egy dolgot biztos, hogy nem gondoltak végig, ez pedig az, hogy mit jelent, hogyha egy működő katonai objektumot vagy alakulatot, legyen az bármilyen páncélos egység vagy tüzérség, vagy bármi, ami létezik, vagy könnyűlövész dandár vagy bármi, egy működő alakulat őrzésvédelmét, civil biztonsági őrző-védő emberek őriznek, annak milyen társadalmi üzenete van vagy milyen politikai üzenete van, vagy milyen üzenete van egyébként a biztonságról alkotott szempontjaink szerint.

Szerintem súlyos hiba volt működő alakulatokat civil biztonsági őrző-védő cégekre bízni. Önök azt nem látták pontosan, hogy hol húzható meg az az egészséges határ, hol van az a mérték, ameddig el lehet menni. Tehát valóban fontos egyrészt, hogy a civil őrző-védő cégeknek, hiszen munkát adnak embereknek, egzisztenciát adnak embereknek, családok tudnak ebből megélni, helye van egy piactudományi viszonyrendszerben, ezt mindig is mondtam, csak van egy mérték, ameddig el lehet menni. És az már nem egészséges mérték az én felfogásom, az én értékrendem szerint, az én gondolkodásom szerint, de én azt hiszem, hogyha az embereket megkérdezik az utcán, százból százan fogják azt mondani, hogy ha egy működő katonai alakulatot civilek őriznek, az azt üzeni, hogy igen, ezek a katonák még arra sem képesek, hogy saját magukat megvédjék, a saját laktanyáikat őrizzék. Tehát van egy fontos társadalmi üzenete is az ilyen típusú folyamatoknak, nem pusztán csak fiskális szempontokat kell egyébként szem előtt tartani.

De, hozzáteszem, hogyha fiskális szempontokat mérlegelünk egy ilyen döntésnél, akkor is föl kell azt mérni, hogy egy ilyen tevékenység során, hogyha mi azt mondjuk, hogy ezeknek az embereknek, akik laktanyákat őriznek, adunk egy lehetőséget, hogy ők részt vehetnek egy továbbképzésen, egy kiképzésen, ahol az ő tudásuk bővül, ami az őrzésvédelem minőségi szintjének az elmozdulását jelenti, tehát fegyveres biztonsági őrré válik, kiképezzük alaki ismeretekre, szolgálati szabályzatra, fegyverismeretre és sok minden másra, egyfajta alap katonai képzésben részesül, minimálisban, de részesül, és kötődik a Magyar Honvédséghez, nagyon sokan ezt vállalták, és jöttek be kívülről is, akik ezt vállalták. Volt, aki nem vállalta, azok nem írtak alá szerződést, és máshol végzik a munkájukat. Én csak azt mondom, hogy ez egy egészségtelen arány, ami kialakult az elmúlt években, egy általános

szemlélet volt, sőt, én tudom, hogy tervbe volt véve, hogy a rendőrkapitányságok őrzésvédelmét is civilek lássák el. Ez is egy sajátos üzenet lett volna.

Tehát miközben egyébként persze fiskális szempontokat föl lehet sorakoztatni, de én azt mondom, hogy egy új képességgel is erősödött a Magyar Honvédség, amikor az őrzésvédelmet, a laktanyák őrzésvédelmét ellátó embereket megkérdeztük, és aki vállalta, meg akik kívülről is jöttek és vállalták ezt a feladatot, azok most már tartalékos katonák. Hogyha most ezt nekünk nulláról kellett volna létrehozni, nyilván sokkal többbe került volna. Tehát ezért aztán a pénzügyi számításokat egzakt módon megmondani, hogy mi éri meg jobban, lesarkítva, kevésbé lehet. Mi azt mondjuk, hogy ennyit megér a Magyar Honvédségnek és megér a költségvetésnek, hogy a tartalékos rendszert el tudtuk indítani. Első lépésként kétezer fővel tudtuk bővíteni a tartalékos állomány létszámát. Ezek az emberek a későbbiek folyamán képesek lesznek arra is, hogy katasztrófavédelmi helyzetekben tudják segíteni a polgári lakosságot, és képesek lesznek arra is, hogy a NATO befogadó támogatási rendszerben is elvégezzenek a szerződéses és hivatásos állomány mellett kiegészítő feladatokat, segítő feladatokat. Tehát így kell nézni a pénzügyi szempontokat is meg egyébként a katonai képességbeli szempontokat is.

Milyen kérdés volt még itt? Kik a munkáltatók? Én úgy tudom, hogy a HM EI Rt., tehát a Honvédelmi Minisztérium saját cégének az alkalmazottai, ha jól tudom, ennek az alkalmazásában állnak, tehát ő a munkáltató a tartalékosok, a védelmi tartalékosok esetében. De ez szerintem összességében nem jelent semmiféle gondot és problémát, ez egy hatékony és jó megoldás, erre vannak nemzetközi példák is. Egyébként pedig a tartalékos rendszer erősítése érdekében akkor egy újabb francia ötletet hadd mondjak, francia nyelvterületen otthonosan mozog az alelnök úr, és rá való tekintettel hoztuk be a francia példát, ezt csak zárójelben jegyzem meg. (*Iváncsik Imre: Nagyon megtisztelő! - Derültség.*)

Franciaországban működik egy olyan rendszer még a tartalékosok segítése érdekében, a feladatvállalásuk, jelentkezésük érdekében, hogy a francia hadsereg kialakította azt, hogy bizonyos cégeket, amelyek kötődnek Franciaország védelméhez és beszállítói is a francia hadseregnek, honvédelmi partnerként tartják nyilván, és meghatározott létszám alapján, ahány embert foglalkoztatnak, ahány civilt foglalkoztatnak, tehát munkavállalóként ott dolgoznak, és mellette tartalékos szolgálatot is ellátnak, ezt értékeli és díjazza az adott ország hadserege, így a francia hadsereg is. Tehát kapnak egy logót, egy cégért, hogy ők honvédségi beszállítók, és iksz létszámban foglalkoztatnak tartalékos katonát. Úgyhogy ez nem idegen a NATO-tagországok, a nyugati világ részéről. Természetesen ez majd a továbblépésnek az egyik lehetőségét is megadja a bővítés szempontjából számunkra, de bármilyen más ötletet, javaslatot önöktől is szívesen várunk természetesen.

Milyen költségvetési kihatással jár a 2049 fő? - erre vonatkozott kérdés. Én úgy tudom, hogy az ez évi költségvetésben, ezt mondtuk is és erről beszélgettünk is, önök mondták is, hogy ez a 75 millió forint, ami a költségvetésben most erre tételesen szerepel, az kevés, de ruházat a ruházati raktárban rendelkezésre állt, a HM EI Rt. tudott segíteni magunk között a bakancsok beszerzésében, illetve odaadta a katonáknak ezt a bakancsot, így a felszerelésük, a gyakorló ruházattal történő felszerelésük az ennyiből kijött. A jövő szempontjából kell majd természetesen nagyobb összegeket rászánni erre a feladatra. Higgyék el, hogy a tárca, miközben ezt egy rendkívül fontos célkitűzésnek tartja, aközben bizonybizony szem előtt tartja a gazdálkodás pénzügyi szempontjait is, tehát csak a legszükségesebb költségeket kívánjuk odaadni a tartalékos rendszer kiépítésére is, és felelősségteljesen gazdálkodni.

Nekem a létszámadatok így szerepelnek, én azt tudom mondani, hogy igen, itt vannak azért olyan jelzések is, amelyek azt mutatják, hogy bizony ki is öregednek közben már, akik jelentkeztek tartalékosnak, de eléri azt a korhatárt, amivel már nyugdíjba mehetnek. Tehát

van egy ilyen típusú probléma, de ez néhány főt jelent, ezt kezelniük kell a jövő szempontjából.

A nem honvédségi ingatlanok őrzésvédelmét, én úgy tudom, hogy cégek látják el, de mi mindig azt mondtuk, hogy a működő alakulatok őrzésvédelmét lássák el tartalékosok, illetve katonák őrizték ezeket az objektumokat.

A koronaőrzés mikortól? Itt a vezérkari főnök úrral is egyeztetünk közben, én nem tudom most pontosan a dátumot, nem vettem részt azon az egyeztetésen, ahol ezek mind a házelnök úrral, mind a miniszterelnök úrral lezajlottak, hogy pontosan mikortól működne ez. Nem tudom, hogy a parancsnok úr tudja-e. A vezérkari főnök úr, elmondhatom, azt a tájékoztatást adta itt nekem, hogy augusztus 20-ához, tehát egy ünnepnaphoz, a nemzeti ünnepnaphoz kötnék, és egy szép díszelgő átadás történne ezen a nemzeti ünnepnapon.

A polgári tartalékos, igen, ez egy jogos kérdés. Miért pont 375? Miért pont 386 most a parlamenti képviselők száma? Jogos a felvetés. Azok a kollégám, akik ezzel foglalkoznak, ezt a számot tartották elfogadhatónak. Azt hiszem, hogy ezt kellő mértékű rugalmassággal lehet kezelni. Tehát köszönöm ezt a jelzést, valóban, most itt hirtelen összeadtam, és matematikából sosem voltam erős, de a 4050 és az 1950 úgy jön ki, hogy ha a kettőt összeadjuk, akkor 6000 fő, és azt mondták nekem, a kollégák úgy számolták ki, hogy a 4050 főn belül, tehát az önkéntes védelmi tartalékoson belül lenne ez a 375 fő polgári tartalékos. Nyilván ez összefüggésben van a laktanyák őrzés-védelmével és sok minden más feladattal, és még a tervezett állománytáblával is. Tehát ez az oka ennek. De ha 400 polgári tartalékos lesz, szerintem az sem okoz nagy problémát, és természetesen várjuk Iváncsik alelnök urat is ebben a körben.

DR. BENKŐ TIBOR vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke: Egy-két mondatot még hozzátennék.

ELNÖK: Megadom a szót dr. Benkő Tibor vezérezredes úrnak.

DR. BENKŐ TIBOR vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke: Tisztelt Elnök Úr! Csak néhány pontosítás. Az önkéntes védelmi tartalékosok szerződésével kapcsolatosan már az államtitkár úr említette, hogy a laktanyák, az objektumok őrzés-védelmét látják el, ez a 2049 fő, mint fegyveres biztonsági őr. Ha számszakilag nézzük, ez azt jelenti, hogy korábban nyolc objektumra jutott ilyen fegyveres biztonsági őr, most pedig több mint 70 objektumot lát el fegyveres biztonsági őr. És egyben ez a 2049 fő, alelnök úr, állománytábla szerinti szám, tehát egy tervezett szám. Ennek a feltöltése és ennek a számnak az alakulása, hogy most 1921 vagy 1951, ez nap mint nap változik. Van, aki kiválik a rendszerből, de 2049-nél többet nem lehet foglalkoztatni, ez a lényege. *(Iváncsik Imre: Ez nem tényleges most?)* Az állománytáblás, tehát a 2049... *(Iváncsik Imre: De nincsen betöltve?)* Nincs. Tehát ahány objektum van, oda hány fő kell. Ez egy olyan viszonyszám, ami nap mint nap változik, de azt nem léphetjük túl.

A másik dolog, hogy ezen állomány, tehát a fegyveres biztonsági őr, ahogy elhangzott, az EI Zrt. állományában van és ők foglalkoztatják, egyben ők elkötelezettséget vállaltak és a szerződésben ez rögzítve is van, hogy rendelkezésre állnak. Tehát katasztrófavédelmi feladatokban ők részt vesznek. Erre is megvan a terv, hogy milyen formában, hány fő tud ebben részt venni úgy, hogy az őrzés-védelmi feladatok kárára ne menjen az ő foglalkoztatásuk.

A másik dolog, ami nagyon fontos, hogy a ruházati felszerelés, mennyibe került. Ahogy az államtitkár úr elmondta, mintegy 2000 fővel több tartalékos katonánk van. Hogy most ő önkéntes védelmi tartalékos vagy milyen tartalékos katona, a lényeg az, hogy tartalékos katona. A tartalékos katonát a múltban és a jövőben is fel kell szerelnünk. Tehát

attól tartalékos, hogy a Magyar Honvédség ellátja őt felszereléssel, ruházattal és egyéb mással. Tehát semmi más anyagi ráfordítás nem történt, csak annyi, amennyi egy tartalékos katonára ez elengedhetetlenül fontos.

Amit az államtitkár úr mond, hogy civil cégek őrzik továbbra is azokat az objektumokat, amelyek a vagyonkezelés szempontjából még rendezetlenek, ez ugyanúgy továbbra is, ahogy korábban volt, az EI Zrt. által foglalkoztatott őrző-védő szervezetek, de nem fegyveres biztonsági őrök, hanem fegyver nélküli őrök vagy vagyonőrök őrzik ezeket az objektumokat. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Első körben még Básthly Tamás úrnak megadom a szót.

BÁSTHY TAMÁS (KDNP): Tisztelt képviselőtársam hozzászólását hallgatva, megerősödött bennem vagy felújult bennem Montecuccoli régi mondása, hogy a háborúhoz három dolog szükséges: pénz, pénz és pénz. Továbbgondolva ezt, abba a hibába is beleesünk néha, hogy megfeledkezünk azokról, akik a pénzen kívül mást is felsoroltak a háborúhoz. Annak ellenére, hogy tudjuk, hogy a békéhez is nagyon sok pénz kell, hiszen hál' istennek ma Magyarország gyakorlatilag békeviszonyok között fejti ki honvédelmi tevékenységét. De annak idején Balassi még korábban írta, hogy „vitézek, mi lehet e széles föld felett szebb dolog a végeknél”, más jellegű megközelítése volt az a katonaságnak, vagy Dobó Istvánnak a megközelítése, aki eszünkbe juttatja azóta is, hogy nem a kövek, hanem a várvédők lelke, bátorsága, elszántsága adja egy hadnak – nem pontos idézettel – az erejét.

Ezért örömmel hallottam itt a Ludovika Zászlóaljjal kapcsolatban is, visszautalást is érzek benne, hiszen a magyar katona híres volt vitézségéről, helytállásáról minden háborús körülmények között, és nagyon sokszor sajnós, a vérével írta ezt a méltó történelmet. De ennek nagyon jól tudjuk, hogy komoly előzménye is volt annak idején, ha a Ludovikát nézzük, annak idején komoly hadapródiskolák készítették fel 10 éves kortól a katonai, a tiszti életet hivatásként választókat erre az életmódra. Tehát nagyon helyes maga a szándék, és bizony, most már lakva és megismerve a tartalékosok helytállását és állományba állítását, továbbra is örülünk neki, de a kérdésem arra irányulna, hogy kezdetben nem igazán volt nagy merítési lehetőség a tartalékos állomány kiválasztásánál. Milyen mértékben vált be az elmúlt néhány hónapban vagy volt szerencsés és mennyire maradnak hosszú távon a pályán a tartalékosok? Milyen az érdeklődés a továbbiakban, van-e jelentkezői oldalról, érdeklődés hiánya szempontjából esetleg olyan korlát, amely a szakmai kiválasztást háttérbe szorítaná vagy nehezebbé tenné?

Azt hiszem, a mai kor követelményei olyan jelentős lelki és fizikai felkészülést várnak el a katonaéletet vállalóktól, hogy erre nem alkalmas minden ember és nem alkalmas minden jelentkező. Tehát erre szeretnék választ kapni, hogy ilyen értelmű korlát mennyiben nehezíti, mert biztos vagyok benne, hogy vannak alkalmatlan személyek is, akik szívesen jelentkeznének vagy választanák ezt az életpályát, de ez milyen mértékű, kezelhető-e, és hosszú távon az eddigi felszerelteket figyelembe véve, van-e megfelelő választék? Köszönöm, ez lett volna a kérdésem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úrnak megadom a szót.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi minisztérium államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen Básthly Tamás képviselő úr kérdését. Természetesen néhány szempontot szeretnék én is ehhez elmondani, és gondolom, hogy utána vezérkari főnök úr is hozzátesz mindehhez valamit, amely az ő vezérezredesi minőségében mindenképpen egyfajta katonai szemüvegen keresztül látja ezt a rendszert.

Azt tudom elmondani jelen pillanatban, hogy az érdeklődés elég jelentős, és ez egyre inkább növekszik a civil társadalom részéről. Ez örömteli. Ez azt mutatja, hogy van a társadalomban egy igény az ilyen feladatok ellátására. Tehát bizony-bizony, vannak állampolgárok ma Magyarországon, akik fontosnak tartják az elköteleződést a haza védelmének ügyéhez és azt hiszem, ez örömteli mindannyiunk számára.

Vannak bizonyos anyagi korlátaink, ez tény, hiszen nem tudunk mindenkit felvenni. Állománytáblából dolgozunk, az ilyen döntéseknek - meg mindennek, ami feladatokkal jár - vannak pénzügyi vonzatai. Ezért óvatosan tudunk előremenni. A célkitűzéseinket behatárolja az a hatezer fő, amit erre a kormányzati ciklusra terveztünk, úgy látjuk, hogy erre az anyagi fedezet meglesz, bízunk benne, hogy a gazdasági lehetőségeink is növekszenek és a magyar gazdaság vérkeringése is hatékonyan be fog indulni. Mindenképpen optimistán tekintünk a jövőbe ebből a szempontból.

Biztos, hogy az érdeklődést jelentősen meg fogja lökni a 2012. január 1-jétől reményeink szerint életbe lépő munkáltatói ösztönző rendszer, érdekeltségi rendszer. Tehát ennek a részleteit is már döntően kidolgozta a tárca, számos egyeztetést kell még lefolytatnunk, de a miniszter úr rábólintott ezekre a célkitűzésekre. Tehát ezen az úton is haladunk előre. Természetesen ha a munkavállaló eljön tartalékos szolgálatra mondjuk egy katasztrófhelyzetben, és kiesik a munkahelyéről, azt a tárca szeretné kompenzálni teljes mértékben, plusz nyilván megfelelő illetményt is juttat az adott tartalékos számára, aki, egyébként, mondom, munkavállalóként dolgozik. Beszéltem a honvédelmi partner intézményéről, ami szerintünk szintén egy ügyes gondolat. Nem saját ötlet, francia példa, elmondtam, Franciaországban ez jól működik. Szeretnénk bizonyos összeggel egyfajta rendelkezésre állási díjat fizetni azoknak, akik vállalják ezt a tartalékos szolgálatot, a művelési tartalékos kategóriában. Tehát én azt hiszem, hogy az ösztönzőrendszer tovább fogja növelni az érdeklődést, és én bízom benne, hogy a tárca célkitűzése ilyen szempontból is tartható lesz, ami a létszámra és a feladatok ellátására vonatkozik.

Az, hogy milyen mértékben, ha jól értem, itt az egészségügyi alkalmatlanság kérdése is fölmerült, erre konkrétan nincsenek adataim, és a megtartás vonatkozásában is kétezer főben gondolkodunk eddig vagy erről van tapasztalatunk. Amire itt utaltam, az az életkor kérdése, hogy meddig lehet vállalni ezt a tartalékos katonai szolgálatot. Ebben még olyan nagyon nagy tapasztalatunk nincsen, hiszen az elmúlt fél évben, nem is, év végén indítottuk el a rendszert gyakorlatilag, tehát a tavalyi év végén. Nem tudom, hogy a vezérkari főnök úr kíván-e hozzátenni valamit.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót dr. Benkő Tibor vezérezredes úrnak.

DR. BENKŐ TIBOR vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm Básthly úrnak a kérdését. Nagyon fontos az a kérdés, amit ön felvetett és feszeget, hiszen ha tartalékos katonáról beszélünk, nem mindegy, hogy milyen - idézőjelbe tett - minőségi katonával tudunk számolni. Ezért ma az önkéntes védelmi tartalékosok kiválasztásánál is ugyanúgy elvégeztük az egészségügyi, fizikai, pszichikai felméréseket. Éppen ezért nagyon sok ember nem is tudott rendszerben maradni, akik korábban ilyen feladatot láttak el. A jövőt illetően pedig az a szándékunk, hogy az önkéntes védelmi tartalékosoknak, akik a laktanyákat őrzik, elsősorban azon állományra fordítsuk a fő figyelmet, azon volt szerződéses katonákra, akik a rendszerből a szerződés lejártá következtében arra kényszerülnek, hogy kiváljanak, viszont nyolc, tíz, tizenöt éven keresztül katonaként szolgáltak. Tőlük jobb fegyveres biztonsági őr nem kell. Tehát ez a cél, az ő továbbfoglalkoztatásuk, és ez nemcsak honvédségi érdek, ez már innentől kezdve társadalmi érdek is, hogy foglalkoztatott legyen a volt katona.

A másik dolog, ami nagyon fontos, hogy vannak-e korlátok. Igen, vannak korlátok, természetesen, ahogy említettem, akár egészségügyi, akár fizikai és más korlátok is vannak. Tehát ezek a korlátok teszik majd nekünk lehetővé, hogy minél erősebb és minél jobb, minél hatékonyabb fegyveres biztonsági őrreink lehessenek.

És itt én szeretnék visszacsatolni arra, amit Iváncsik alelnök úr kérdezett, hogy a védelmi tartalékosok mint foglalkoztatottak vannak jelen ebben a kötetekben, az önkéntes műveleti tartalékos, ahogy az államtitkár úr említette, ő pedig rendelkezésre állással van jelen, és ha igénybe vesszük, alkalmazzuk, fizetni kell érte, ehhez viszont már kell a társadalmi elfogadottság is, kell az, hogy a foglalkoztatók valóban segítsék azokat a személyeket, akik önkéntes tartalékosok akarnak lenni, és vannak a hadkötelezettség alapján szolgálatot teljesítők. Tehát nagyon nagy a mozgástér, és ez lehetőséget ad arra, hogy kedvező feltételek mellett tudjuk megvalósítani. És a negyedik kategória a polgári tartalékos, amiről szó volt. És hogy miért 375? Hát azért, mert a költségvetés-tervezési szám adatok alapján azt mondtuk, hogy körülbelül ennyi pénzünk lesz, a polgári önkéntes nem rendelkezésre állási díjat kap, meg ő nem kap azért külön pénzt, ez olyan, hogy önkéntességi alapon azt mondja, hogy én segítem, támogatom a honvédelem érdekét, a honvédelmi célokat, és én ezért nem várok el anyagi támogatást. Ha a költségvetési számokat nézzük, akkor abból ez jött ki, de hogy ez most háromszáz vagy négyszáz, ugyanoda térünk vissza, amit az államtitkár úr mondott.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor én is feltenném a kérdéseimet. Mindenekelőtt engedjék meg, hogy egy kicsi személyességet hadd vigyek a megszólalásomba, merthogy itt a Ludovika felállításáról beszélünk, az én nagyapám Jutason lett tiszthelyettes és Ludovikán lett annak idején még katonatiszt. Én azt gondolom, hogy ez egy olyan hivatás, mind a honvédség, mind pedig a többi fegyveres és rendvédelmi szerv, aminek egyetlenegy fontos ismérve van, a haza szolgálata, és talán még egy, az elmúlt századokban embernek maradni az embertelenségben, és gondolom, hogy ez a kettő tudja megítélni az embereket. Ezt csak azért mondom el, mert utána természetesen az én nagyapám is az előző rendszerben katonatisztként szolgált tovább, a hazáját szolgálta tovább, és ezért gondolom azt, hogy életveszélyes az, ha nemhogy rendszerváltások között, hanem kormányváltások között ebben a szférában, esetlegesen akármelyik kormány szolgálata miatt bárkit atrocitás vagy politikai nyomás érhet. Ez nem méltó ehhez a hivatáshoz, hogyha bárki ehhez a kérdéshez így áll.

Tenném föl a konkrét kérdéseimet: Benkő Tibor vezérezredes úrtól szeretném kérdezni, hogy említette, hogy a tisztjelöltek státusa kontra hallgatói státusa. Akkor ezt úgy értsük, ahogy most a rendőröknél van, a próbarendőröknél, hogy mindjárt őrmesterként szerelnék föl a beiskolázásnál, és akkor a Hszt. alatt állnak? Tehát a Hjt. alatt fognak állni a kollégák? És ezért akkor ezek szerint fizetést is fognak kapni? Vagy ez valami köztes státus, és hallgatói státusuk lesz továbbra is? És akkor a díjazásuk az hogyan lesz?

Szeretném kérdezni Kun-Szabó István ezredes úrtól, hogy milyen szakaszban van az őrség előkészítése, felállítása, tekintve, hogy egyébként január 1-jétől hatályos ez a törvény, szeretném felhívni a tárca vezetésének is a figyelmét, hogy augusztus 20-án jó lesz, ha átveszik a feladatokat, mert ez a törvény ma már hatályban van. Természetesen az, hogy felkészülten és egyébként kiképzett katonák vegyék át ezt a feladatot, az mindennél fontosabb, de jogalkotási szempontból ez elég érdekes, mert még egyszer mondom, ez egy hatályos törvény már.

Hány katona, milyen fegyverzettel, hol fognak állomásozni itt bent, a Parlamentben? Milyen jogosítványaik lesznek? Mi lesz a viszonyuk a Köztársasági Őrezreddel? Merthogy az Országgyűlés épületét a Köztársasági Őrezred védi továbbra is. Én értem, hogy a koronát konkrétan most ez a Koronaőrség fogja védeni. Milyen viszonyban lesz a két szervezet? Ki

fog dönteni hatásköri összeütközés esetén vagy akár egy nemkívánatos intézkedés során ki fogja azt eldönteni, már elnézést, nem akarok viccelni, de hogy ki lő először?

És akkor itt át is térnek arra, ezt inkább a tárca vezetésétől kérdezném, jogi és demokráciafelfogás szempontjából tényleg őszintén kérdezem azt, hogy átgondolták-e, hogy milyen üzenete van annak, hogy a magyar Országgyűlésben, a legfőbb népképviselői szerv épületében fegyveres katonák állomásoznak? Azért ez a legrosszabb időszakokat idézi és a legrosszabb reflexeket ébreszti az emberekben, mégoly nemes cél érdekében. Azt gondolom, hogy ezt nem a honvédség szempontjából, hanem általában a demokráciafelfogás szemszögéből azért csak át kellett volna gondolni, hogy mit keres fegyveres katona a Parlament épületében.

Most elmehetnénk odáig, meg is kérdezem konkrétan ezredes urat vagy a tárca vezetését, hogy érvényes tűzparancsa lesz-e a Parlamentben állomásozó koronaöröknek a feladataik ellátása során. A házelnökkel milyen viszonyban lesz a Koronaörök? Ugyanis az Országgyűlés épületében a házelnök az úr, gyakorlatilag a bent lévő rendészeti feladatok tekintetében, és mint ezt a belügyminiszter úrtól levélben is megkaptam, intézkedést is csak ő kezdeményezhet, a falakon kívül gyakorlatilag a belügyminiszter, a falakon belül a házelnök az úr. Szeretném kérdezni, hogy a honvédség itt lévő alakulatával kapcsolatban ezt végiggondolták-e, hogy hogyan fog működni, és hogy milyen viszonyban lesznek ezek az örök az itt lévő országgyűlési képviselőkkel?

Simicskó államtitkár úrtól szeretném kérdezni, hogy ennek a törvénynek a módosítása során hogyan vált be az, hogy a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium közigazgatási államtitkár teljes jogkörű vétóval és beleszólással van a Honvédelmi Minisztérium állományának kinevezésébe. Tehát bevált-e szakmailag, hogy egy civil, egyébként ehhez a területhez nem értő ember és ettől a területtől teljesen távol álló ember beleszólhat abba, hogy a Honvédelmi Minisztériumban ki kerülhet kinevezésre, és ki nem? Az előbb lehet, hogy félreértettem államtitkár urat, de az általános hadkötelezettség visszaállítását mondta, akkor most kérdezném, hogy ez a tárca álláspontja? Ezt mondta szó szerint, lehet, hogy nem így gondolta, ezt még el tudom képzelni, de majd megválaszolja, tehát a sorkötelezettséget vissza kívánja-e állítani, mint célt megfogalmazza-e a Honvédelmi Minisztérium vagy nem, mert ettől eltérő, egymástól eltérő álláspontokat lehet most már hallani a kormányzat részéről. Azt hiszem, hogy első körben nagyjából ennyit szerettem volna kérdezni. Köszönöm szépen.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon jó kérdések voltak. Azt szeretném mondani, természetesen nem elvéve Kun Szabó István ezredes úr lehetőségét, csak bevezetéképpen annyit hadd tegyek hozzá, hogy én valahogy nem érzem, egy kicsit idősebb vagyok azért elnök úrtól, ez tudom, hogy nem érdem, 50 leszek az idén, én jó néhány meghatározó évtizedet élhettem az előző, még a rendszerváltás előtti időszakban is, ettől függetlenül nem érzek rossz reflexeket, amikor azt hallom, hogy mondjuk a Szent Korona őrzését a Magyar Honvédség átveszi a rendőrségtől. Nem tudom, hogy a demokrácia-felfogásunk miben különbözik, nem is ez a lényeg.

Szerintem az, hogy most rendőr őrzi, terrorelhárító őrzi, vagy katona őrzi, ebben én nem látok demokráciaproblémát. Tehát nem hinném, hogy ez bárkinek gondot okozna.

A fegyverhasználat vonatkozásában természetesen a szolgálati szabályzat és a Hbt. fog rendelkezni, illetve rendelkezik már erről, és ennek szellemében használhatják csak és kizárólag a fegyvert a katonák itt is és máshol is. Azt hiszem, hogy egy ilyen fontos ereklyének az őrzését nyilván abban talán egyetértünk, hogy el kell látni. Abban is talán egyetértünk, hogy nem civil biztonsági őrző-védő embereknek, vagyonőrnek kell ellátni.

Ha visszatérek ahhoz, hogy mi a Magyar Honvédség feladata, rendeltetése, és hogy egy olyan nemzeti intézményről van szó, amely abban a fontos nemzeti ügyben lát el kiemelkedő szerepet, amely a haza védelme, a haza értékekből áll, nemcsak területi, földbeli

értékekből, hanem kulturális értékekből, épületekből, emberekből, és természetesen ebbe az értékhalmozba tartozik a magyar Szent Korona is.

Tehát azt hiszem, hogy a Magyar Honvédség ez irányú szerepvállalása üdvözlendő, a magunk részéről mi ezt támogatjuk, és természetesen ezt a feladatot tisztességesen el fogják látni a katonáink. A többiben átadnám a szót ezredes úrnak, de még előtte hadd válaszoljak a másik két kérdésre is.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium közigazgatási államtitkár milyen feladatokat láthat el. Hangsúlyoznám, hogy valamennyi minisztériumi tisztségviselőnek a kinevezése során természetesen véleményt fogalmaz meg az adott államtitkár. Ez a rendszer véleményünk szerint bevált. Tehát az volt a kérdés, hogy bevált-e. Úgy látjuk, hogy ez bevált. Jól működik a rendszer és semmiféle súrlódást, semmiféle problémát nem okozott mindez.

A sorkötelezettség visszaállításának kérdéskörét, ahogyan felvetette elnök úr, hogy a kormányzat részéről eltérő vélemények láttak napvilágot. A kormányzat részéről szerintem nem. Az, hogy az egyik képviselő úr egy rádiós beszélgetés vagy egy telefonos beszélgetés során elmondta azt a véleményét, hogy márpedig valamiféle kiképzés kell – ez így hangzott el -, a képviselő úr arra a kérdésre válaszolt így, amelynek az volt a jelentősége és a tartalma, hogy van-e értelme egyébként egy háborús konfliktus esetén a magyar állampolgárokat kiképzés nélkül harcba küldeni. Azt hiszem, hogy fontos emberi szempont az, hogy bizony-bizony, kiképzés nélkül úgymond golyószedőnek kiküldeni embereket nem túl humánus megoldás. Tehát valamilyenfajta felkészítés, kiképzés a harcba küldendő emberek során bizony-bizony, szükséges, azt hiszem, ezt mindannyian így gondoljuk, ebben semmiféle nívum, semmiféle új elem nincsen.

A sorkatonai szolgálatot nem kívánja visszaállítani a kormány, nem szerepel a kormányprogramban sem, de a tárca célkitűzései között sem szerepel. Tehát pont arról beszéltem, és próbáltam nyomatékokat adni, már csak személyes meggyőződés, indíttatás alapján is, hogy az önkéntes tartalékos rendszert szeretnénk kiépíteni és megerősíteni.

A jelenlegi szabályozás, amelyet alapvetően nem fog befolyásolni az új alkotmány erre vonatkozó, tehát a különleges jogrendre vonatkozó elképzelése, annyiban változik a mi elképzelésünk alapján a különleges jogrend kérdésköre, ami most minősített időszaként közismert, inkább ez a jogi terminus *technicus*, hogy a szükségállapotot, amely eddig egyfajta kettősséget mutatott, egyrészt az alkotmányos rend megdöntésére irányuló belső fegyveres lázadás, másrészt pedig a természeti katasztrófák időszakára vonatkozó jelző vagy kifejezés volt a szükségállapot. Ezt most szeretnénk különválasztani, és szeretnénk a szükségállapotot kizárólag az alkotmányos rend megdöntésére irányuló belső fenyegetésre, lázadásra letisztítani, és a természeti katasztrófák időszakát pedig a veszélyhelyzet kategóriájába szeretnénk áttenni, hiszen eddig is a veszélyhelyzet az elemi csapásokra vonatkozott, de minden ilyen, ami nem fegyveres típusú veszélyforrás, azt szeretnénk a veszélyhelyzet időszakába betenni.

Tehát ez a módosítás sem, amely az új alaptörvényben szerepelni fog, nem befolyásolja azt a rendszert, ami jelen pillanatban is úgy működik, hogy két esetben áll; az egyik esetben azt mondom, hogy áll, a másik esetben állhat vissza az általános hadkötelezettség és így a sorkatonai szolgálat is. Ez pedig a rendkívüli állapot kihirdetését jelenti. A rendkívüli állapot az maga a hadiállapot, a háború, ekkor visszaáll az általános hadkötelezettség, ezt mondja ki a törvény. Természetesen ekkor kell mozgósítani, ekkor kell a fiatal embereket behívni. A jelenlegi hatályos törvény alapján a 18-40 éves kor közötti állományról van szó, de hangsúlyoznám, hogy itt is, ha van egy fokozatos elv, amelyre a vezérkari főnök úr utalt, tehát ha vannak tartalékosaink, védelmi tartalékosaink, vannak műveleti tartalékosaink, és vannak olyan nyilvántartási adataink, olyan nyilvántartási bázisunk, amelynek alapján a volt katonák, a volt szerződéses katonák például, akiknek most 13 ezer körül van a száma, elsősorban természetesen ezekhez az emberekhez fordulnánk baj

esetén, de egy háború esetén, mint ahogy továbbra is szerepelni fog az alkotmányban, mindenkinek kötelessége a haza védelme. Természetesen számítunk az egész társadalomra, de azt nem lehet szerintem megcsinálni valóban, ne legyen ilyen baj, tehát ne legyen háború, senki sem akarja ezt, hogy semmiféle képzés nélkül a puskát az emberek kezébe nyomva, kiküldjük őket a frontra. Ezt valóban nem lenne korrekt megtenni.

Én úgy értelmeztem Pósnán László képviselő úrnak az ez irányú nyilatkozatát, hogy erre vonatkozott az ő észrevétele és az ő nyilatkozata, és nem a sorkatonai szolgálat visszaállítására. A másik eset pedig a megelőző védelmi helyzet, ekkor állhat még vissza. 2004-ben, amikor az alkotmányt módosítottuk, akkor folytak ötpárti vagy hatpárti - én nem tudom már, hogy akkor hány párt volt - egyeztetések, Iváncsik államtitkár úr ebben részt vett meg Juhász Ferenc miniszter úr, akkori miniszter is részt vett az egyeztetéseken, és elmondták, hogy miért fontos ez az új minősített időszak bevezetése. Mi ezt akkor elfogadtuk, támogattuk, tehát a megelőző védelmi helyzet esetében állhat vissza. Itt van egy 60 napos időtartam; érzékelik a veszélyt, mondjuk külső fegyveres támadás esetén vagy terrorfenyegetettség esetén, és megnézik ezt követően, hogy ez a veszély növekszik-e, és 60 napos időtartam áll rendelkezésre, hogy az Országgyűlés kétharmaddal döntsön arról, hogy visszaállítja-e az általános hadkötelezettséget.

Az általános hadkötelezettség és a sorkatonai szolgálat között annyi a különbség, hogy a sorkatonai szolgálat része az általános hadkötelezettségnek. Az általános hadkötelezettség az egy bővebb fogalmi kategória, sok mindent jelent, egyéb más kötelezettséget is, nemcsak a személyes szolgálati kötelezettséget, jelent bejelentési kötelezettséget, tájékoztatási kötelezettséget, megjelenési kötelezettséget és személyes szolgálati kötelezettséget - a sorkatonai szolgálat csak ez utóbbi. De, mondom, a kormányzat szándéka az, hogy az önkéntes tartalékos rendszert építse ki, és természetesen az állampolgárokat, a civileket csak akkor terhelje, hogyha mindannyiunk élete, a haza biztonsága van veszélyeztetve.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Akkor Kun-Szabó István ezredes úrnak adom meg a szót.

KUN-SZABÓ ISTVÁN ezredes, a Honvéd Koronaőréség parancsnoka: Tisztelt Elnök Úr! Bizottság! Köszönöm a szót. A Honvéd Koronaőréség a Hvt. módosításának szellemében kezdte meg a munkáját, amely úgy rendelkezik, hogy a Szent Korona őrzésvédelmére és egyes kijelölt objektumok protokolláris őrzésvédelmére vonatkozó módosítás a Magyar Honvédség feladatrendszerébe tette ezeket a feladatokat. A Szent Korona őrzésvédelménél fegyverhasználati joggal lett elfogadva a Hvt. módosítása. Ennek szellemében lett kialakítva az a koncepció, amely a Magyar Honvédség Támogató Dandár szervezeti egységén belül létrehozta a Magyar Honvédség Támogató Dandár Nemzeti Honvéd Díszegység szervezetét, ennek egyik alegysége a Honvéd Koronaőréség, és mint ahogy az államtitkár úr is a korábbiakban említette, január 1-jétől a palotaőréségnek a protokolláris őrzésvédelme is átkerül ebbe a feladatkörbe.

A kiképzésről szólva: január hónapban a vezérkari főnök feladatszabásának megfelelően egy ütemterv került elkészítésre. Ennek megfelelően fel lettek állítva azok a normatívák, amelyek vélhetően és valóban az ebben a honvédségi szervezetben való szolgálathoz szükségesek. Ezt követően egy belső toborzás útján kiválogatásra kerültek azok a katonaszemélyek, akik alkalmasak ennek a feladatnak a végrehajtására. Március 16 óta az ide jelentkezett és a válogatáson átesett katonák egy kötelékkiképzésen esnek át. Ez a kötelékkiképzés egy jóváhagyott kiképzési terv alapján folytatódik, ami magában foglal minden olyan ismeretet a meglévő katonai alapismereteken kívül, ami speciálissá teszi ezt a munkakört, többek között nyilván a korona történetéről, intézkedéstaktikai felkészítésről

tesznek tanúbizonyságot, illetve olyan protokolláris díszelgő kiképzést kapnak, amely szükséges ebben a feladatkörben.

A korona mellett egy időben, a nap nagyobb részében - az Országgyűlés Hivatalával egyeztetve - 8-tól 18 óráig négy katona fog tartózkodni, ebből kettő fogja megvalósítani a protokolláris őrzést, díszegyenruhában fogják megvalósítani, a Koronaőrségre jellemző ékítményekkel. Az ő fegyverzetük a Kossuth-kard lesz, díszelgő kard, folyamatosan díszelgő mozdulatokkal a korona mellett fognak állni, óránkénti váltással. A valós, élő erős biztonsági őrzést a korona háttérében katonai egyenruhában lévő katonák, tehát láthatóan katonák, ugyanazokkal az ékítményekkel, ami jellemző a Koronaőrségre, és rejtve fegyvert viselnek, ez a fegyver ez pisztoly. Ez nem eltérő a jelenlegi őrzéstől és a jelenlegi Köztársasági Őrezred rendőrei is, alkalmazottai is fegyverrel, pisztollyal látják el a korona védelmét.

Az együttműködésről szólva: a két minisztériumi szint között az együttműködési megállapodás már a második egyeztetésen túl van. Ez egy elvi megállapodás. Ennek lebontásaképpen fog megvalósulni a technikai megállapodás, ami a Köztársasági Őrezred és a Magyar Honvédség Támogató Dandár között fog létrejönni, amely meghatározza azokat a konkrét technikai együttműködési megállapodásokat, ami alapján az együttműködés elképzelhető.

Az intézkedésre visszatérve: a Magyar Honvédség szolgálati szabályzata alapján hajtjuk végre a munkánkat, ami jelen pillanatban is bármely katonai objektumnál vagy bármely, katonák által őrzött akár személynél vagy objektumnál előírja az intézkedésre való jogosultságot és a tevékenységet, hogy ebben a tevékenységben mit kell tenni. A korona körül is, ha a koronát esetleges támadás éri, azt a személyt, aki bármilyen tekintetben a koronát bántalmazni óhajtaná, a szándékától elsősorban eltéríteni szándékozunk, ezt követően feltartóztatni attól a cselekménytől, a nemkívánatos cselekménytől, és az együttműködési megállapodás alapján az itt, a Parlamentben elhelyezkedő és itt dolgozó Köztársasági Őrezred BM-állományának átadni ezt a nemkívánatos cselekményt lefolytató személyt.

Ennyi lett volna a kérdésre a válaszom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még a vezérezredes úrhoz lett volna egy kérdésem, ha emlékszik rá, a hallgatói státussal kapcsolatban. Megadom a szót.

DR. BENKŐ TIBOR vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke: Köszönöm, elnök úr, emlékszem. A kérdésre nagyon egyértelmű a válaszom, hiszen nem ugyanolyan formában történik, mint a rendőrségnél, mint ahogy ön említette, hogy amikor belép rendőrnek, van próbaidő, és őrmester lesz. A hallgató, aki a Ludovika Zászlóaljnak az állományában van, ő tisztjelölt. Az ő feladata az, hogy az egyetemen tanulmányokat folytasson. Ez nem egy köztes jogi megoldás és szabályozás, hanem sajátos, amelyre van jó néhány példa más területen is, és teljesen összhangban van akár a honvédelmi törvény, akár a Hjt. vagy éppenséggel a felsőoktatási törvény szabályozásaival. Tehát ezen tisztjelöltek az egyetemnek a hallgatói, és mint minden hallgató, ők is ösztöndíjban részesülnek, az ösztöndíjhoz pedig tanulmányi pótlékot kapnak meghatározott tanulmányi eredmény fölött. Tehát ez hasonló, mint a felsőoktatási intézményekben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért az államtitkár úrnak akkor annyit, ha lehet, még én is válaszolnék, hogy tudom, hogy az alkotmányjog most változik az országunkban, az ehhez fűződő viszony meg amit eddig mi az egyetemen tanulhattunk, de talán a jelenleg hatályos alkotmányban sem véletlenül van és került bele az, hogy az ország külső integritásáért és az ország fegyveres védelméért más szerv felel, mint a belső biztonságáért, és nem véletlenül van ez különböző tárcánál és nem véletlenül van ez alkotmányjogilag is garanciális

szabályokkal körbevéve. Ugyanis egy ország, egy hatalom saját fegyvertelen állampolgáraival szemben a honvédségnek a bevetése című helyzetet minden demokratikus országban próbálják minden eszközzel elkerülni. Ezt próbáltam megvilágítani, hogy ennek sajnos egy szimbolikus áttörése az, hogyha egyébként a közhatalom legfontosabb szervében, az Országgyűlésben fegyveres katona van. Nem a konkrét veszélytől tartok, csak az üzenetére szerettem volna felhívni a figyelmét mindenkinek. Ezt akartam volna még itt az államtitkár úrnak mindenképpen jelezni.

Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül van-e bárkinek további kérdése. *(Senki sem jelentkezik.)* Nekem még egyetlenegy lenne, hogy azt tudjuk-e, hogy az Őrezred, akik eddig is szerintem szépen és tisztességgel végezték ezt a feladatot, az ő állományukkal mi lesz, az ottani emberekkel mi lesz. Tudom, hogy nem az önöké a felelősség, hogy de ha tudnak erről valamit, azt még szívesen meghallgatnám.

Köszönöm. *(Jelzésre:)* Iváncsik államtitkár úrnak, alelnök úrnak átadnám a szót.

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen. Annyit nosztalgiázunk már itt, hogy egy rakás miniszter és államtitkár került szóba.

Én egyben akkor egy nagyon rövid véleményt is megfogalmaznék, hogy ne kelljen többször szót kérnem, elnök úr, hogyha megengedi. Ez pedig úgy szól, hogy én nagyon méltánylandónak, elismerésre méltónak tartom a vezetésnek azt a törekvését, hogy a tartalékos, az önkéntes tartalékos rendszer fejlesztésére határozott elképzelései vannak és törekvések látszanak. Én úgy ítélem meg mindazt, ami eddig történt, tehát a védelmi tartalékos rendszer létrehozása és az őrzőknek a beöltöztetése ez egyelőre az én szememben egy formális lépés volt ezen a területen.

Az előbb elfelejtettem megkérdezni azt, hogy az önkéntes műveleti tartalékosok dolgában most létszám tekintetében hol tartunk? Illetve a következő két-három évre milyen prognózissal rendelkezik a tárca, hogyan kívánják azt az egyébként nagyon nehéz feladatot megoldani, aminek a feltételeiről vezérezredes úr is szólt, hogy bizony, az ott nem egy olyan egyszerű dolog. Nem véletlen az, hogy 17 fővel örökölték meg azt a rendszert, amelyet most igyekeznek továbbfejleszteni, felépíteni. Akkor is volt egy ütemezés, ami későbbre tette azt, hogy majd egy létszámbeli felfutás bekövetkezik, most azt szeretném tudni, hogy önök ezt hogyan látják.

Akkor tudom majd valódi változásnak tekinteni és elismeréssel adózni a tevékenység iránt, ha ezen a területen is hasonló létszám- és tevékenységbeli fejlődés fog történni. Hogyan látják ennek az esélyeit?

Illetve ha már itt az előbb szóba került a hadkötelezettség, a sorkatonai szolgálat és egyebek, én még emlékszem, nagyon sokat idéztük is, vitatkoztunk is, mert éles ellentét volt közöttünk abban, amikor 2001-ben Orbán Viktor úr hasonló kijelentést tett miniszterelnökként, mint most ez az idézett képviselő úr. Akkor ez még a Fidesz hivatalos álláspontja volt, hogy valamennyi egészségügyileg alkalmas fiatal embernek, fiatal férfinak Magyarországon részesülnie kell bizonyos mértékű kiképzésben annak érdekében, hogy azok a célok teljesíthetők legyenek, amelyekről államtitkár úr is beszélt.

Azóta közös akarattal változtattunk ezen a felfogáson, 2004-ben, nagy többséggel, ugyan második nekifutásra, és kifejezetten a Fidesz kérésére, de jóváhagytuk azt az új honvédelmi törvényt, ami már egy egészen más felfogásban közelít ehhez a dologhoz. Az nagyon helyes persze, hogy ezért van a Magyar Honvédség, hogy minden eshetőségre készen kell állnunk, viszont a megelőző védelmi helyzetet, mint új közjogi kategóriát azért vezettük be az alkotmányban, mert folyamatosan zajlik a kockázatoknak és a veszélyeztetettségnek az értékelése itthon is és a szövetségesek körében is. Ezeket az adatokat rendszeresen egymással kicseréljük, értékeljük, és minden egyes haderő-tervezési lépésnek ez az alapja, és van mellette az, amiről egy kicsit ilyen viccesen szólt államtitkár úr, hogy ha korlátlanul állna

rendelkezésre eszköz, akkor vajon, milyen elképzeléseink lennének. Nyilvánvaló, hogy felelős vezetők nem állhatnak így hozzá semmilyen kérdéshez, különösen nem a honvédelem ügyéhez. Hiszen a saját példánkat is be tudnám mutatni, hogy a védelmi felülvizsgálat egy konkrét, az egész kormányzat felelős tényezői közreműködésével létrehozott pénzügyi prognózis alapján készült el, amelyet 2004-ben az új miniszterelnök egy tollvonással keresztülhúzott, amikor az első útja a Honvédelmi Minisztériumba vezetett, és ott közölte velünk, majd néhány hét múlva Brüsszellel is, hogy a korábban felépített nagyon szép és nagyon indokolt terveinkből nem lesz semmi, mert ő azt látja miniszterelnökként, hogy az ország büdzsájéből erre a következő években nem fog annyi jutni, mint amennyit a korábbi prognózis erre mutatott.

Mint látjuk, a mostani kormány kényszerintézkedéseiből, ezzel úgy látszik, tartósan számolnia kell a honvédségnek, hogy váratlanul is és jelentősen is csökkenhetnek a rendelkezésre álló eszközök, amelyek mindig rendkívül nehéz helyzetbe hozzák azokat a felelős döntéshozókat és végrehajtókat, akiknek a dolguk az ország biztonságáról gondoskodni.

Tehát a megelőző védelmi helyzetet éppen azért iktattuk be az alkotmányba, mert ennek a bizonyos kockázatértékelésnek, elemzésnek és haderő-tervezésnek az a tulajdonsága van, hogy egy csomó és lényeges kockázat jó előre látható. Tehát az nem úgy van, hogy egyik napról a másikra kiderül, hogy már idegen, fegyveres erő itt áll a határainknál, és hirtelen a képzetlen embereknek fegyvert kell a kezükbe adni, hanem ezek döntő többsége jó előre látható, és fel lehet készülni, van idő. Persze, egy feszes munkarendben, de van idő az erre való felkészülésre, ezért van a megelőző védelmi helyzet, amelynek a bevezetésével számos olyan intézkedés megtehető, ami a normál hétköznapi életben nem létezik és nem működik. Ha önök úgy ítélték meg, hogy az a bizonyos nyilvántartási rendszer, ami ezzel együtt létrejött, ez módosításra szorul, azt gondolom, hogy ha jobba tudják tenni, akkor az egy helyes törekvés. Én magam azt gondoltam, hogy ez egy rendben lévő nyilvántartási rendszer, bizonyosan nem láttam akkor ezek szerint elég mélyen bele. Tegyük meg, és igyekezzenek mindent még jobba tenni, mint ahogy az volt korábban.

Egy kicsit persze én romantikusnak tartom azt a felfogást, és feltételezem, hogy a legnagyobb jó szándékkal mondhat illet egy képviselő, hogy majd az lesz a döntő mozzanat, hogy volt-e hathetes, egy hónapos vagy nem tudom, mennyi időtartamú kiképzése fegyverhasználatból a magyar fiataloknak. Nekem meggyőződésem, hogy a mai korszerű hadviselésben nem ez a legfontosabb szempont. Persze, a hazaszeretet, a haza védelméhez való érzelmi viszonyulás és az az elkötelezettség, hogy ne csak az írott szövegben szerepeljen, hogy minden magyar állampolgárnak kötelessége a haza védelme, ha az szükséges, hanem ezt valóban át is érezzék az állampolgárok, ahhoz nagyon sokirányú társadalmi tevékenységre van szükség. Itt nemcsak a honvédségnek van ebben kitüntetett szerepe, hanem az oktatásnak, a társadalmi szervezeteknek, a sajtónak és nagyon-nagyon sok más intézménynek.

Az persze egy fontos feladata lehet a mindenkori vezetésnek és a mindenkori honvédségnek, hogy mozgatórugója, motorja legyen ennek a folyamatnak és mindig tartsa ébren ezt az érzést az emberekben. Tegyük hozzá persze, hogy amikor megszüntettük a sorkatonai szolgálatot, akkor is és az előző években is, mindannyian azt is érzékeltük, hogy a sorkatonai szolgálatnak nemcsak pozitív, nemcsak kedvező hatásai voltak erre az érzületre a fiatalok körében. Sőt kialakult az utolsó években egy rendkívüli társadalmi igazságtalanság, hiszen a honvédség létszámának a radikális csökkenésével nem vált lehetségessé az, ami korábban természetes volt, hogy az egészségügyileg alkalmas és az életkorban ott tartó fiatalokat teljes számban be tudjuk hívni sorkatonának, ezért elindult az ügyeskedés, hogy ki tud igazolást szerezni és mindenféle hivatkozással, tanulmányokra és nem tudom, micsodára, kibújni a szolgálat alól. Tehát egy kicsit ilyen kontraszelektív is volt már a vége felé ez a szolgálat, illetve maga a szolgálati idő alatt történtek sem mindig és nem mindenben váltottak

ki olyan érzelmi hatást, amit persze mi a legjobb szándékkal szerettünk volna, hogy úgy legyen, és akik felelősek voltak ennek a végrehajtásáért, azok is ezen dolgoztak természetesen.

Ezek voltak azok a kiegészítő gondolatok, amelyek ébredtek bennem itt az elhangzottak alapján, és bízom benne, hogy az érdemi változások és fejlődés érdekében is hathatós intézkedéseket fog majd tenni a honvédelmi vezetés és a vezérkar. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kívánnak-e reagálni erre most államtitkár úrék?

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Igen, mert konkrét kérdés is volt. Köszönöm szépen. Elnök úr kérdezte, hogy az Őrezred embereivel mi lesz. Természetesen úgy tudom, hogy a lehetőséget mindenkinek személy szerinti elbeszélgetés során megadtuk, tehát aki vállalni kívánná vagy kívánja a további szolgálatot itt, a Parlamentben, annak a lehetőség megadatott. Úgy tudom, hogy nem kívántak ezzel élni, tényleg csak zárójelben, négy szemközt jegyzem meg, hogy bizony-bizony, a rendőrség több pénzt tudott adni erre a célra. Hozzáteszem, hogy mi nagyobb erővel, nagyobb létszámmal leszünk jelen, és folyamatos őrzést tudunk biztosítani a korona számára. De a lehetőség az megvolt mindenki számára.

Én most nem akarok visszakanyarodni ahhoz, amit már az elején beszéltünk, hogy ez most jelent-e demokráciaproblémát vagy nem jelent. Én azt hiszem, hogy a konkrét szabályokkal körbetűzött fegyverhasználat egyértelműen garanciát jelent, hogy semmiféle olyan eset ne fordulhasson elő, hogy az állampolgárokkal szemben, az ártatlan állampolgárokkal szemben a Magyar Honvédség katonái fegyvert alkalmazzanak. Senkinek nem áll szándékában, hogy katonai diktatúrát vezessen be, tehát ilyen veszély sincsen. Én azt szeretném mondani, hogy fogjuk föl ezt úgy, hogy a Honvédelmi és rendészeti bizottság legyen az a bizottság, amelyik örüljön annak, hogyha minél több helyen a Magyar Honvédség erőit, katonáit, még meglévő erőit, katonáit - ami már azért nem túl nagy erő, de azért még van - láthatja, és ezen keresztül egyébként a Magyar Honvédség presztízse, tekintélye is erősödik és növekszik. Én azt hiszem, hogy a bizottság tagjainak is ez az érdeke és nem más, a tárca vezetésének is ez a szándéka és ez az érdeke.

Azokra a szempontokra, amelyeket Iváncsik alelnök úr fölvetett: nyilván a politika különböző színpadán és színterén foglalunk helyet, de a védelmi tartalékosokat én nem feltétlenül ítélném meg olyan drámaian és drasztikusan, mint ahogyan ezt a képviselő úr tette. Én nem hiszem, hogy ez egy formális dolog lenne. Természetesen nekünk ezt további tartalommal kell megtölteni. Elhangzott olyan is Vadai képviselő asszony részéről, hogy itt átöltöztettünk embereket. Nem erről van szó, itt azért átestek képzésen, ő maga láthatta bemutatón egyébként, hogy milyen fejlődésen estek át ezek az emberek, ami az őrzésvédelmet jelenti, volt bemutató, konkrét bemutató is, amikor egy támadás, egy szimulált támadás érte az adott katonai objektumot és megvédték ezek az emberek. Nyilván a valódi változás, azok a változások, amelyeket Iváncsik alelnök úr is fölvetett, ez majd a műveleti tartalékosok vonatkozásában is meg kell hogy mutatkozzon; 2012. január 1-jétől indítjuk el ezt a folyamatot. Hangsúlyoztam, hogy a költségvetési zárolás is és egyébként pedig más szempontok is ezt tették lehetővé, valóban ez egy nagy kihívás lesz a tárca számára, körülbelül négyezer főt szeretnénk műveleti tartalékosnak.

Ami a sorkatonai szolgálat kérdéskörét illeti, erre már azért elég hosszasan válaszoltam az előző fölvetés során. Tíz évvel ezelőtti nyilatkozatokat nem biztos, hogy szerencsés a mai összefüggésben egyértelműen beidézni és valamilyenfajta összefüggésben fölvezetni. Én tizennyolc hónapot voltam sorkatona, ez nem érdem, én nem kerestem akkor kibúvót, bent voltam, leszolgáltam, akkor tizennyolc volt a törvény által előírt, én azért

szolgáltam tizennyolcat, nem kaptam semmilyen rövidítést és felmentést. De a lényeg, hogy erről lehetne beszélni nyilván, de ez most nem kérdés és nem aktuális. Vannak országok, ahol egyébként a sorkatonai szolgálatot jól működtetik, vannak, ahol rosszul működtették, van, ahol még mindig rosszul működtetik és fönntartják. Valóban azok az igazságtalanságok, amelyekre az alelnök úr utalt, azok fönntálltak, hiszen létszámban nem tudtak már annyi sorkatonát behozni, annyi fiatalembert, aki ezt a kort elérte, akkor a tizenhetedik életévet betöltött fiatalembereket sorozták, és utána be is hívták, amikor elvégezte a középiskolát általában vagy amikor a főiskolát és az egyetemet, utána is behívták őket, vagy két részletben. Teljesen mindegy, valóban nagyon sok kibúvó volt, igazságtalan volt a rendszer.

Egy biztos, hogy akkoriban sem és azóta sem vizsgáltuk meg azt, hogy hogyan lehetett volna ezt adott esetben másként csinálni, adott esetben a társadalmi igazságosságot szolgálva csinálni, hogyan lehetett volna esetleg az integrációt, a társadalmi integrációt szolgálva építeni és erősíteni, hogyan van az, hogy Svájc, amely semleges státusban van, amelyet nemzetközi nagyhatalmak is elismernek semlegesként, nemcsak önmagát deklarálja semlegesnek, a mai napig fönntartják az általános hadkötelezettséget, miközben senki sem veszélyezteti őket, még a II. világháborút is meg tudták úgy élni, túl tudták úgy élni, hogy senki nem támadta meg őket. Nyilván most azt mondhatja az alelnök úr, már látom, hogy mosoly van az arcán, hogy ha annyi bankunk lenne, mint amennyi Svájcnak van vagy hogyha óragyártással foglalkoznánk, akkor ezt megtehetnénk. Egy biztos: ők valamiért ezt jól csinálják, valamiért ügyesen csinálják ezt, a társadalmi integrációt, a nemzeté formálást ilyen módon is alakítják és erősítik, és azt kell hogy mondjam, hogy persze nekik is, gondolom, vannak nehézségeik, de ez a rendszer jól működik.

De a kormány szándékai között nem szerepel a sorkatonai szolgálat visszaállítása, hanem, szeretném hangsúlyozni, ezt az utat választottuk, a tartalékos rendszert, az önkéntes tartalékos rendszert szeretnénk kiépíteni. Ezen keresztül is, egyébként, szeretnénk az integrációt, a társadalmi integrációt segíteni, tekintettel arra, hogy egyébként nekem több olyan társam volt a sorkatonai szolgálatom időszakában, akik nehéz sorsú, hátrányosabb helyzetű vidékekről érkeztek, én sem érkeztem, hogy mondjam, gazdag helyről, én Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében születtem, több roma származású katonatársam volt, és bizony-bizony jöttek a Rózsadombról is úgymond - most nem bántva senkit - úri fiúk is ehhez az alakulathoz, ahol én szolgálatot teljesítettem. Bizony-bizony a társadalmi igazságosság és az integráció itt jelentős mértékben tudott érvényesülni sok-sok butaság mellett is természetesen, de mégiscsak egyforma ruhában, egyforma szabályok alapján, egyforma elvárások alapján kellett elvégeznünk azt a feladatot, amit egyébként az adott tiszt vagy tiszthelyettes ránk bízott.

De ez már nosztalgia, tehát nem akarnám ezt itt hangsúlyozni, csak arról beszéltünk, hogy bizony-bizony, volt időszak, amikor a sorkatonai szolgálat sokat jelentett emberek számára. Nem jól működött a rendszer, de nem sikerült ezt jóvá formálni, jóvá tenni és igazságossá formálni, ezért aztán a Fidesz is hozzájárult ahhoz a törvénymódosításhoz, az új honvédelmi törvény elfogadásához 2004-ben, hogy megszűnjön a sorkatonai szolgálat. De ez nem azt jelenti, hogy nekünk az egész rendszert meg kell szüntetnünk, mert az általános hadkötelezettség rendszerét, igenis, annak az esélyét fönnt kell tartanunk, hogy ha baj van, akkor lehessen mozgósítani a társadalmat, lehessen az önvédelmi reflexeket is - természetesen szervezett keretek között - megvalósítani és érvényesíteni.

Nem értettem igazán az alelnök úrnak a felelős vezetőkre vonatkozó, korlátlan pénzmennyiségre vonatkozó... - magamra is értettem, tehát ezek szerint akkor nem vagyok felelős vezető. Én úgy érzem, hogy igyekszem felelősségteljesen dönteni a magam hatáskörében. Ez egy példa volt, de lehet, hogy nem a legszerencsésebb kifejezést alkalmaztam. Természetesen korlátlan pénz nincsen, hogyha a költségvetésünk nem lenne ennyire terhelt, akkor természetesen lehetnének olyan célkitűzéseink is, amelyek a Magyar

Honvédség technikai korszerűsítését és fejlesztését jelentik. De szerintem mindig az első és a legfontosabb az embernek a megbecsülése és utána jöhet a technikai fejlesztés, és természetesen most olyan gazdasági helyzet van, amire már az elején utaltam, nem nekünk köszönhetően, amivel szembesülnünk kell és meg kell oldanunk ezt a problémát.

Csak zárójelben jegyzem meg úgy általában a honvédséggel kapcsolatosan meg a honvédelem nemzeti ügyével kapcsolatosan, nem új vitát nyitva, de bizony-bizony, ha már a felelős vezetőknél tartunk, akkor talán az elmúlt, előttünk működő két-három kormányának a tevékenysége kapcsán - most attól függ, hogy a Bajnai-kormányt is ide értem-e, de a Medgyessy-Gyurcsány-kormányok időszakát mindenképpen ide értem -, ha egy kicsit erősebben tudtak küzdeni ezen a területen, határozottabban és adott esetben nagyobb felelősséggel a meghatározó politikusok, akkor nem tartanánk most itt. Hiszen a Magyar Honvédség leépítésének köszönhetően, többek között egyébként azoknak a döntéseknek köszönhetően, amelyek anyagi, fiskális szempontok vagy bármilyen más szempontok alapján születtek meg, a Magyar Honvédségnek a társadalmi súlya, a politikai súlya nem biztos, hogy itt tartana, ahol most tart, és most nem is akarok utalni a különböző előző kormány, a minket megelőző kormány időszakába visszavezető korrupciógyanús ügyletekre.

Sajnos rossz helyzetben van, igen, ilyen szempontból a honvédelem ügye, de mi azon dolgozunk, és ebben kérjük az önök támogatását és segítségét is, és ezért is mondtam el azt, hogy örülök annak, hogy lehetőséget adott az albizottság elnöke is, hogy beszéljünk ma itt a honvédelem ügyéről, mert el tudjuk mondani azokat a problémákat az önök kérdéseinek köszönhetően meg a nyilvánosságának köszönhetően, amelyekkel szembesülnünk kell. Szeretnék kérni az önök támogatását és együttműködését, és természetesen az ésszerű kritikai észrevételeiket is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Benkő Tibor vezérezredes úrnak.

DR. BENKŐ TIBOR vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim! Egy nagyon rövid észrevételem lenne, de mindenekelőtt én is szeretném megköszönni, hiszen ez a katonák számára elengedhetetlenül fontos, én úgy érzem és most is úgy érzem, hogy a Honvédelmi és Rendészeti bizottság minden tagja elkötelezett a honvédelem, azon belül pedig a honvédség ügye iránt.

Iváncsik alelnök úr is ezt kihangsúlyozta, az első gondolatában, mégis az észrevételem most Iváncsik alelnök úr felé szól. Tudom, hogy nem így gondolta, de nagyon fontos lenne, hogy egyformán értsük és érezzük. Az valóban úgy van, hogy folyamatosan értékeljük, elemezzük a kialakult helyzetet, akár az országban, az ország határain túl vagy távolabbi területeken is.

Egy dolgot kérnék mindenkitől. Ne essünk abba a hibába, hogy ezek az értékelések úgymint előremutatóak és időben felhívják arra a figyelmet, hogy valami készülődik. Hiszen ez a délszláv válság azért nem volt olyan túlságosan régen itt Magyarországon mellett, és bizony, az is nagyon gyorsan bontakozott ki. Vagy ami a világban történik, ott is szinte egyik napról a másik napra bontakoznak ki dolgok.

Most én nem akarom hasonlítani a honvédséget senki máshoz, de engedjenek meg egy példát nekem. Ha békeidőszakban kevésbé figyelünk oda a honvédségre, ha békeidőszakban nem folytatjuk a katonák felkészítését, kiképzését, még egyszer mondom, nem szeretném összehasonlítani, de ha szívsebészt nem képzünk, és valakinek szívproblémái vannak, nem biztos, hogy a beteg meg tudja várni, mire majd újra szívsebészeket képzünk az országban. A honvédségre is igaz ez más formában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor először is azért nagyon röviden reagálnék arra, hogy fegyveres katonáknak hol van helye, hol nincs helye a megítélésem szerint. Ez most lehet, hogy meredek lesz, de szeretném ezt határozottan leszögezni.

Szerintem fegyveres katonákat én, magánemberként a hálósobámban sem szívesen látnék, országgyűlési képviselőként pedig a Parlament épületében nem szívesen látok, megmondom őszintén, államtitkár úr. Persze, ez összefügg azzal, hogy egyébként a Szent Koronának sincs semmi keresnivalója az Országgyűlés épületében. Egy nagyon fontos nemzeti ereklyénk, de talán nem attól származik az ön és az én képviselői hatalmam, tisztelt államtitkár úr, mert a Szent Koronától származtatjuk, hanem azért, mert a magyar választópolgárok a saját hatalmukat átruházták ránk. Ennyit az elvi vitákról még egyszer.

Nem elviccelve a dolgot, de azért a kiképzéshez Kun-Szabó István ezredes úrnak szeretném felolvasni innen a Hbt.-ből pontosan a 118. § (4) bekezdését csak útravalóul, hiszen azt írja, hogy „A fegyverhasználat kilátásba helyezését tartalmazó szóbeli és írásbeli figyelmeztetést, céljától függően, például ellenség megadásra felszólítása, őrzött objektum megvédése, lehetőleg az ellenség vagy a helyi lakosság nyelvén kell megtenni.” Úgyhogy bizonyára a kiképzés során a sok-sok külföldi látogató tekintetében erre is oda kell majd figyelni.

Még egyszer azt szeretném mondani zárásként, hogy az albizottság ülését igyekszem úgy vezetni, és fogom is mindig, hogy az itt szemben ülő kollégák és meghívott vendégek a legszélesebben a szakmaiság tekintetében tudjanak megszólalni, és mi is errefelé vigyük az ügyet. Nyilvánvalóan, miután politikusok vagyunk, egy-egy ilyen típusú megszólalás elkerülhetetlen. Nagyon szépen köszönöm, hogy meg tudtak ma jelenni és ezt végig tudtuk mondani.

Örülök neki, hogy a sajtó képviselői egészen kitartóak voltak az utolsó percekig, és reméljük, hogy ezekből az ügyekből fognak közvetíteni a társadalom felé is, hiszen ez is egy fontos szempont, és természetesen a szó szerinti jegyzőkönyvet minden itt megjelentnek és minden érintettnek el fogjuk küldeni.

Tisztelt Bizottság! Következő ülésünket április 28-án, csütörtökre tervezném összehívni. Napirendje: az egyes rendészeti tárgyú és az azokkal összefüggő törvények módosításáról szóló törvény végrehajtásának és a rendészeti szervek működésére gyakorolt hatásainak vizsgálata lesz. Ezt csak a sajtó kedvéért mondom el, hogy ez bizonyára egy nagyon izgalmas ülés lesz, hiszen az egységes rendőrségi szervezet szétszedése, a Terror-elhárítási Központ létrehozása, az állomány megfigyelésének, titkosszolgálati megfigyelésének létrehozása és egyéb más ilyen ügyek lesznek terítéken. Szeretettel várunk oda is mindenkit.

Még egyszer köszönöm a meghívott vendégeknek és képviselőtársaimnak a jelenlétet, az ülést ezennel bezárom. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 55 perc)

Dr. Harangozó Tamás
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecília és Ipacsné Pavlánszky Éva